ചെയർമാൻ
മാവോ സേതുങ്ങ്

[തിരഞ്ഞെടുത്ത സൈനിക കൃതികൾ-എട്ടാം ലേഖനം]

യുദ്ധത്തിന്റെയും തന്ത്രത്തിന്റെയും പ്രശ്നങ്ങൾ

(1938, നവമ്പർ 6)

ചൈനാ പബ്ലിക്കേഷൻസ്,
കല്ലായ് റോഡ്, കോഴിക്കോട്-2.
(കേരളം)

Scanned with CamScanner

CHAIRMAN MAO TSETUNG

[Selected Military Writings-8th Article]

PROBLEMS OF WAR AND STRATEGY

(November 6, 1938)

CHINA PUBLICATIONS,
KALLAI ROAD,
CALICUT-2.
(KERALA)

യുദ്ധത്തിൻേറയും തന്ത്രത്തിൻെറയും പ്രശ്നങ്ങൾ. 1938 നവമ്പർ (6).

[പാർട്ടിയുടെ ആറാം കേന്ദ്ര കമ്മററിയുടെ ആറാം പ്ലീനറിയോഗിൽ സഖാവ് മാവോസെ-തുങ്ങ് ചെയ്ത ഉപസംഹാരപ്രസംഗത്തിൻെറ ഭാഗമാണ് ഈ ലേഖനം. തൻെറ "ജപ്പാനെതിരായ ഗറില്ലാ യുദ്ധത്തിലെ തന്ത്രത്തിൻെറ പ്രശ്നങ്ങൾ" എന്നകൃതിയിലും "വലിച്ചുനീട്ടിപ്പോകുന്ന യുദ്ധത്തെപ്പററി" എന്ന കൃതിയിലും ജപ്പാനെതിരായ പ്രതിരോധ യുദ്ധത്തിൽ പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വപങ്കിൻെറ പ്രശ്നം സഖാവ് മാവോസെ-തുങ്ങ് പരിഹരിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു. പക്ഷെ വലതുപക്ഷഅവസരവാദപരമായ തെററുകൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് ചില സഖാക്കൾ ഐക്യമുന്നണിയിൽ പാർട്ടി അതിൻേറതായ സ്വാതന്ത്ര്യവും മുൻകൈയും നിലനിർത്തിയേതീരൂ എന്ന ആശയത്തെ നിഷേധിക്കുകയും അങ്ങിനെ യുദ്ധത്തേയും തന്ത്രത്തെയും പററിയുള്ള പാർട്ടിയുടെ ലൈനിനെ അവിശ്വസിക്കുകയും അതിനെ എതിർക്കുക കൂടിയും ചെയ്തു. ഈ വലതുപക്ഷ അവസരവാദത്തെ അതിജീവിക്കാനും ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിൽ യുദ്ധത്തിൻേറയും തന്ത്രത്തിൻറയും പ്രശ്നങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന പ്രാഥമിക പ്രാധാന്യം കൂടുതൽ വ്യക്തതയിൽ മുഴുവൻ പാർട്ടിയേയും ധരിപ്പിക്കാനും ഇക്കാര്യത്തിൽ കാര്യഗൗരവത്തോടെയുള്ള പ്രവർത്തനത്തിനു വേണ്ടി മുഴുവൻ പാർട്ടിയേയും ഉണർത്തി അണിനിരത്താനും വേണ്ടി സഖാവ് മാവോ സെ-തുങ്ങ് വീണ്ടും ഈ പ്ലീനറി യോഗത്തിൽ, ഈ വിഷയത്തിൻെറ പ്രാധാന്യത്തിൽ ഊന്നുകയുണ്ടായി. ചൈനയുടെ രാഷ്ട്രീയ സമരങ്ങളുടെ ചരിത്രത്തിൻെറ കാഴ്ചപ്പാടിൽ വിഷയത്തെ സമീപിച്ചുകൊണ്ടും പാർട്ടിയുടെ സൈനിക പ്രവർത്തനത്തിൻെറ വികസനവും അതിൻെറ തന്ത്രത്തിലുള്ള പ്രത്യേക മാററങ്ങളും വിശകലനം ചെയ്തുകൊണ്ടുമായിരുന്നു ഇതു ചെയ്തത്. ഇതിൻെറയെല്ലാം ഫലം പാർട്ടിനേതൃത്വത്തിൽ ആശയപരമായ ഏകീകരണവും പാർട്ടിയിലുടനീളം പ്രവർത്തന രംഗത്തിലെ ഏകീകരണവും ആയിരുന്നു.]

1. ചൈനയുടെ സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങളും വിപ്ലവ പരമായ യുദ്ധവും.

സായുധ ശക്തികൊണ്ട് അധികാരം പിടിച്ചുപററുക, യുദ്ധം കൊണ്ട് പ്രശ്നം പരിഹരിക്കുക, ഇതു് വിപ്ലവത്തിൻെറ കേന്ദ്ര കടമയും ഏററവും ഉയർന്ന രൂപവുമാണ്. വിപ്ളവത്തെ സംബന്ധിച്ച ഈ മാർക്സിസ്റ്റ്–ലെനിനിസ്റ്റ് തത്വം ചൈനക്കും മറെറല്ലാ രാജ്യങ്ങൾക്കും സാർവ്വത്രികമായി ബാധകമാണ്.

പക്ഷെ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ഈ തത്വം ഒന്നുതന്നെയാണെങ്കിലും വ്യത്യസ്ഥ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് അനുസൃതമായി വിവിധ മാർഗ്ഗങ്ങളിലാണ് ഓരോ രാജ്യത്തെയും തൊഴിലാളിവർഗ്ഗപ്പാർട്ടിയുടെ ഈ തത്വത്തിൻെറ പ്രയോഗം പ്രകടമായിക്കാണുന്നതു്. അഭ്യന്തരമായി മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങൾ, അവർ ഫാഷിസ്റ്റ് സമ്പ്രദായത്തിലല്ലാത്തപ്പോഴോ, അല്ലെങ്കിൽ, യുദ്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കാത്തപ്പോഴോ, ബൂർഷ്വാ ജനാധിപത്യമാണ് (ജന്മി– നാടുവാഴിത്തമല്ല) അനുവർത്തിക്കുന്നതു്. അവയുടെ ബാഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ, മററു രാജ്യങ്ങളെ മർദ്ദിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്. ഈ സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങൾ കാരണം തൊഴിലാളികൾക്ക് ശിക്ഷണം നൽകുകയും നീണ്ടൊരുകാലത്തെ നിയമ വിധേയമായ സമരങ്ങൾ വഴി അവരുടെ ശക്തി കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും അങ്ങിനെ മുതലാളിത്തത്തിൻെറ അന്തിമമായ മറിച്ചിടലിന്ന് തയ്യാറെടുക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിൻെറ പാർട്ടിയുടെ കടമ. ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രശ്നം ഒരു ദീർഘകാല നിയമ വിധേയമായ സമരത്തിൻെറ പ്രശ്നമാണ്, പാർലിമെൻറിനെ ഒരു വേദിയായി ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിൻേറയും, സാമ്പത്തികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ സമരങ്ങളുടേയും, ട്രേഡ് യൂണിയനുകൾ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിൻേറയും, തൊഴിലാളികൾക്ക് ശിക്ഷണം നൽകുന്നതിൻേറയും ആയ പ്രശ്നമാണ്. അവിടങ്ങളിൽ സംഘടനയുടെരൂപം നിയമവിധേയമായതാണ്, സമരത്തിൻെറ രൂപം രക്തരഹിതം (സൈനികേതരം) ആണ്. യുദ്ധത്തിൻെറ കാര്യത്തിൽ മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രാജ്യങ്ങൾ നടത്തുന്ന സാമ്രാജ്യത്വ യുദ്ധങ്ങളെ എതിർക്കുന്നു. അത്തരം യുദ്ധങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ, തങ്ങളുടെ സ്വന്തം രാജ്യങ്ങളിലെ പിന്തിരിപ്പൻ ഗവമ്മേണ്ടുകളുടെ പരാജയത്തിന്ന് ഇടവരുത്തുകയെന്നതാണ് ഈ പാർട്ടികളുടെ നയം. അവർ പോരാടാൻ ആഗ്ര-

ഹിക്കുന്ന ഒരേ ഒരുയുദ്ധം അവർ തന്നെ തയ്യാറെടുത്തുവരുന്ന അഭ്യന്തര യുദ്ധമാണ് (1.) പക്ഷെ ബൂർഷ്വാവർഗ്ഗം ശരിക്കും നിസ്സഹായരാകുന്നതുവരേയും തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിൻെറ ബഹു ഭൂരിപക്ഷവും സായുധരായി ഉണരാനും സമരം ചെയ്യാനും ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്യുന്നതുവരേയും, ഇടന്തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്ന് നാട്ടിൻപുറത്തെ ബഹുജനങ്ങൾ സ്വമനസ്സാലെ സഹായം നൽകിവരികയും ചെയ്യുന്നതുവരേയും, ഈ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും യുദ്ധവും കെട്ടഴിച്ചുവിടാൻ പാടുള്ളതല്ല. അത്തരമൊരു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും യുദ്ധവും കെട്ടഴിച്ചുവിടാനുള്ള സമയമാകുമ്പോഴാകട്ടെ നഗരങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കുകയെന്നതായിരിക്കും ഒന്നാമത്തെ പടി. അതിന്നുശേഷം നാട്ടിൻ പുറത്തേക്കു മുന്നേറുക, അല്ലാതെ മറിച്ചല്ല. മുതലാളിത്ത രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ ഇതെല്ലാമാണ് ചെയ്തതു്. റഷ്യയിലെ ഒക്ടോബർ വിപ്ളവം ഇതു തികച്ചും ശരിയാണെന്നു തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്.

എന്നാൽ ചൈന വ്യത്യസ്തമാണ്. ചൈനയുടെ സ്വഭാവ വിശേഷങ്ങൾ ഇപ്രകാരമാണ്. അതു് സ്വതന്ത്രവും ജനാധിപത്യപരവും അല്ല. മറിച്ച്, അർദ്ധ കോളോണിയലും, അർദ്ധ ഫ്യൂഡലുമാണ്. ആഭ്യന്തരമായി അതിന്ന് ജനാധിപത്യമില്ല. പകരം അതു ജന്മി, നാടുവാഴി മർദ്ദനത്തിന്ന് വിധേയമാണ്. ബാഹ്യബന്ധങ്ങളിൽ അതിന്ന് ദേശീയ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല, മറിച്ച് സാമ്രാജ്യത്വത്താൽ മർദ്ദിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. നമുക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്താനായി പാർല്ലിമെൻറന്നൊന്നില്ലെന്നും പണിമുടക്കിന്ന് തൊഴിലാളികളെ സംഘടിപ്പിക്കാനുള്ള നിയമ വിധേയമായ അവകാശമില്ലെന്നും ഇതിൽനിന്ന് സിദ്ധിക്കുന്നു. അടിസ്ഥാനപരമായി ഇവിടുത്തെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ കടമ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും യുദ്ധവും കെട്ടിഴിച്ചു വിടുന്നതിന്ന് മുന്നെ ഒരു ദീർഘകാല നിയമ വിധേയ സമരങ്ങളിൽ കൂടികടന്നുപോകുക എന്നും ഒന്നാമതായി വൻ നഗരങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കുകയും, പിന്നിട് നാട്ടിൻപുറം അധീനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നും അല്ല, നേരെമറിച്ചാണ്.

സാമ്രാജ്യത്വം നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്മേൽ സായുധ ആക്രമണങ്ങൾ നടത്താതിരിക്കുന്ന കാലങ്ങളിൽ ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി ഒന്നുകിൽ ബൂർഷ്വാസിയുമായി കൂട്ടുചേർന്നു കൊണ്ട് യുദ്ധപ്രഭുക്കൾക്ക് (സാമ്രാജ്യത്തിൻെറ പിണിയാളുകൾക്ക്) എതിരായി, ക്വാങ് ടങ് പ്രവിശ്യ (2) യിലേയും വടക്കൻ സൈനിക നടപടികളിലേയും 1924 –1927 ലെ യുദ്ധങ്ങളിൽ ചെയ്തപോലെ ആഭ്യന്തര യുദ്ധം നടത്തുന്നു,

Scanned with CamScanner

അല്ലെങ്കിൽ 1927–36 ലെ കാർഷിക വിപ്ലവത്തിന്റെ യുദ്ധത്തിലെന്നപോലെ യുദ്ധപ്രഭുവർഗ്ഗത്തിനും കോംപ്രദോർ ബൂർഷ്വാ വിഭാഗത്തിനും (ഇവ രണ്ടും സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പിണിയാളുകൾ തന്നെയാണ്.) എതിരായ ആഭ്യന്തരയുദ്ധം ചെയ്യാൻവേണ്ടി കർഷകരും നഗരങ്ങളിലെ പെറ്റി ബൂർഷ്വാസിയും ആയി ഒന്നിക്കുന്നു. സാമ്രാജ്യത്വം ചൈനയുടെ മേൽ സായുധ ആക്രമണങ്ങൾ അഴിച്ചുവിടുമ്പോൾ, ജപ്പാന്നെതിരായ ഇന്നത്തെ പ്രതിരോധയുദ്ധത്തിൽ പാർട്ടി ഇതു ചെയ്യുന്നപോലെ വിദേശ ശത്രുവിന്നെതിരായി ദേശീയ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വേണ്ടി വിദേശ ആക്രമണകാരികളെ എതിർക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്നുള്ളിലെ എല്ലാ വർഗ്ഗങ്ങളേയും വിഭാഗങ്ങളേയും അതു് ഒന്നിപ്പിക്കുന്നു.

ചൈനയും മുതലാളിത്തരാജ്യങ്ങളും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമാണ് ഇതെല്ലാം തന്നെ കാട്ടുന്നതു്. ചൈനയിൽ യുദ്ധമാണ് സമരത്തിന്റെ മുഖ്യ രൂപം, സേനയാണ് സംഘടനയുടെ മുഖ്യ രൂപം. ബഹുജനസംഘടന, ബഹുജനസമരം എന്നീ മററു രൂപങ്ങളും അങ്ങേയററം പ്രാധാന്യമുള്ളവയാണ്; തികച്ചും ഒഴിച്ചുകൂടാൻ വയ്യാത്തവയും ഒരു സന്ദർഭത്തിലും അവഗണിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവയും ആണ്. പക്ഷെ അവയുടെ ഉദ്ദേശം യുദ്ധത്തെ സേവിക്കുക എന്നതാണ്. യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുന്നതിന്റെ മുമ്പെ എല്ലാ സംഘടനയും സമരവും, 1919 ലെ മെയ് 4 ന്റെ പ്രസ്ഥാനം (3) തുടങ്ങി 1925 ലെ മെയ് 30 ന്റെ പ്രസ്ഥാനം (4) വരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിലെന്നപോലെ, യുദ്ധത്തിന്നു് വേണ്ടിയുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിന്നായിരുന്നു. യുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതിന്റെ ശേഷം എല്ലാം സംഘടനയും സമരവും നേരിട്ടോ, നേരിട്ടല്ലാതെയോ യുദ്ധവുമായി കണ്ണിചേർത്തുകോപിക്കപ്പെടുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്നു്, വടക്കൻ സൈനിക നടപടിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ വിപ്ലവസേനയുടെ പിന്നണി പ്രദേശങ്ങളിലെ എല്ലാ സംഘടനയും സമരവും നേരിട്ടു് യുദ്ധവുമായി കണ്ണിചേർത്തൊന്നിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; അതേ സമയം വടക്കൻ യുദ്ധ പ്രഭുക്കളുടെ പ്രദേശങ്ങളിലേതെല്ലാം തന്നെ യുദ്ധവുമായി നേരിട്ടല്ലാതെ കണ്ണിചേർത്തൊന്നിപ്പിച്ചിരുന്നു. വീണ്ടും കാർഷിക വിപ്ലവ യുദ്ധ കാലഘട്ടത്തിൽ ചുവപ്പ് പ്രദേശങ്ങൾക്കുള്ളിലെ എല്ലാ സംഘടനയും സമരവും യുദ്ധവുമായി നേരിട്ടും അതേസമയം ചുവപ്പ് പ്രദേശങ്ങൾക്ക് പുറത്തുള്ളവയെ നേരിട്ടല്ലാതെയും കണ്ണിചേർത്തു് ഒന്നിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. പ്രതിരോധയുദ്ധത്തിന്റെ ഇന്നത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ പിന്നെയും ഒരിക്കൽകൂടി ജാപ്പ് വിരുദ്ധ സേനയുടെ പിന്നണി പ്രദേശങ്ങളിലും ശത്രുവാൽ കൈയ്യടക്കപ്പെട്ട എല്ലാ പ്രദേശങ്ങളിലും എല്ലാസംഘടനയും സമരവും യുദ്ധവു

മായി നേരിട്ടോ അല്ലാതെയോ ബന്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കയാണ്.

“ചൈനയിൽ സായുധ വിപ്ലവം സായുധ പ്രതിവിപ്ലവത്തോടു് പോരാടുകയാണ്. ഇതു് ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ സവിശേഷസ്വഭാവങ്ങളിലൊന്നും, ആനുകൂല്യങ്ങളിലൊന്നുമാണ്.”[5] സഖാവ് സ്റ്റാലിന്റെ ഈ വിശിഷ്ട നിഗമനം തികച്ചും ശരിയാണ്. അതു് വടക്കൻ സൈനിക നടപടിയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവും കാർഷിക വിപ്ലവ യുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവും ജപ്പാന്നെതിരായ ഇപ്പോഴത്തെ പ്രതിരോധയുദ്ധത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവും ഒരേപോലെ സാധുവാണ്. അവയെല്ലാം തന്നെ വിപ്ലവ യുദ്ധങ്ങളാണ്. എല്ലാം തന്നെ പ്രതിവിപ്ലവകാരികൾക്കെതിരായി തിരിച്ചുവിട്ടവയാണ്. എല്ലാം തന്നെ പ്രധാനമായും വിപ്ലവ ജനതയാൽ ചെയ്യപ്പെട്ടവയാണ്. ഒരു അഭ്യന്തര യുദ്ധം ഒരു ദേശീയ യുദ്ധത്തിൽ നിന്നു് വ്യത്യസ്തമാകുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാൽ നടത്തപ്പെടുന്ന ഒരു യുദ്ധം കോമിന്താങ്ങുമായി കൂട്ടുകൂടി അതു നടത്തുന്ന ഒരു യുദ്ധത്തിൽനിന്നു് വ്യത്യസ്തമാകുന്നു എന്ന അർത്ഥത്തിലും ഇവ തമ്മിൽ ഒരു വ്യത്യാസമുണ്ടെന്നു മാത്രം. തീർച്ചയായും ഈ വ്യത്യാസങ്ങൾ പ്രധാനമാണ്. അവ കാട്ടുന്നതു് യുദ്ധത്തിലെ പ്രധാന ശക്തികളുടെ വ്യാപ്തിയും (തൊഴിലാളികളുടേയും, കർഷകരുടേയും ഒരു സഖ്യം അല്ലെങ്കിൽ തൊഴിലാളികളുടേയും കർഷകരുടേയും ബൂർഷ്വാസിയുടേയും ഒരു സഖ്യം) യുദ്ധത്തിലെ നമ്മുടെ എതിരാളി അഭ്യന്തരമായ ഒന്നോ, ബാഹ്യമായ ഒന്നോ (യുദ്ധം ആഭ്യന്തരമായ ശത്രുക്കൾക്കെതിരായോ അല്ലെങ്കിൽ വൈദേശികമായ ശത്രുക്കൾക്കെതിരായോ എന്നും ആഭ്യന്തരമായ ശത്രുക്കൾക്കെതിരാണെങ്കിൽ അതു വടക്കൻ യുദ്ധ പ്രഭുക്കൾക്കെതിരായോ, കോമിന്താങ്ങിന്നെതിരായോ) എന്നുമാണ്. മാത്രമല്ല ചൈനയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ വ്യത്യസ്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ അതിന്റെ വിപ്ലവപരമായ യുദ്ധത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം വ്യത്യസ്തമാണ് എന്നും അവ ചൂണ്ടിക്കാട്ടുന്നു. പക്ഷെ ഈ എല്ലാ യുദ്ധങ്ങളും സായുധ വിപ്ലവം സായുധ വിപ്ലവത്തോടു് പോരാടുന്നതിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങളാണ്. അവയെല്ലാംതന്നെ വിപ്ലവപരമായ യുദ്ധങ്ങളാണ്. എല്ലാം ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ സവിശേഷസ്വഭാവങ്ങളും ആനുകൂല്യങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നവയുമാണ്. വിപ്ലവപരമായ യുദ്ധം “ചൈനീസ് വിപ്ലവത്തിന്റെ സവിശേഷസ്വഭാവങ്ങളിലൊന്നും ആനുകൂല്യങ്ങളിലൊന്നുമാണ്.” എന്ന വിശിഷ്ട നിഗമനം ചൈനയുടെ സാഹചര്യങ്ങൾക്ക് തികച്ചും അനുയോജ്യമാണ്. ചൈനീസ് തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റേതായ പാർട്ടിയുടെ മുഖ്യകടമ—ഈ കടമയാണെങ്കിൽ മിക്കവാറും അതിന്റെ പിറവിതൊട്ടു്

Scanned with CamScanner

അതിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്നതാണ്—സാദ്ധ്യമാവുന്നത്ര സഖ്യ ശക്തികളുമായി ഒന്നിക്കുകയും പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കനുസരിച്ച് ആഭ്യന്തരമോ ബാഹ്യമോ ആയ സായുധപ്രതിവിപ്ളവത്തിന്നെതിരായി ദേശീയ വിമോചനത്തിന്നും സാമൂഹ്യ വിമോചനത്തിന്നും വേണ്ടിയുള്ള സായുധ സമരങ്ങൾ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതായിരുന്നു. സായുധ സമരമെന്നൊന്നില്ലെങ്കിൽ ചൈനയിൽ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്നും, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിക്കും ഒരു തരത്തിലുള്ള മതിപ്പും ഉണ്ടാകുമായിരുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല വിപ്ളവപരമായ ഏതൊരു കടമയും നിർവ്വഹിക്കാൻ അസാദ്ധ്യമാകുമായിരുന്നു.

അതു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതിന്നുശേഷമുള്ള ആദ്യത്തെ അഞ്ചോ ആറോ വർഷങ്ങളോളം അതായത് 1921 മുതൽ 1926ലെ വടക്കൻ സൈനിക നടപടികളിലെ അതിന്റെ പങ്കു ചേരൽ വരെ, നമ്മുടെ പാർട്ടി ഈ കാര്യം പൂർണ്ണമായും ഗ്രഹിച്ചിരുന്നില്ല. അക്കാലങ്ങളിൽ ചൈനയിൽ സായുധ സമരത്തിന്റെ പരമമായ പ്രാധാന്യം മനസ്സിലാക്കുകയോ, അഥവാ യുദ്ധത്തിന്ന് ഗൗരവപൂർവ്വം തയ്യാറെടുക്കുകയും സായുധ സേനകളെ സംഘടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുകയോ അല്ലെങ്കിൽ സൈനിക തന്ത്രത്തിന്റേയും അടവുകളുടേയും പഠനത്തിൽ സ്വയം വ്യാപൃതമാകുകയോ അതു ചെയ്തിരുന്നില്ല. വടക്കൻ സൈനിക നടപടികളുടെ കാലത്ത് സൈന്യത്തെ തങ്ങളുടെ ഭാഗത്തേയ്ക്ക് നേടിയെടുക്കുന്നതിൽ അത് ഉപേക്ഷവരുത്തി. പകരം ബഹുജന പ്രസ്ഥാനത്തിന്മേൽ ഏകപക്ഷീയമായി ഊന്നുകയാണുണ്ടായത്. ഇതിന്റെ ഫലമായി കോമിന്താങ്ങ് പിന്തിരിപ്പനായി മാറിയ ആ നിമിഷത്തിൽ മുഴുവൻ ബഹുജന പ്രസ്ഥാനവും തകർന്നു തറപററി. 1927ന്നു ശേഷമുള്ള നീണ്ട ഒരു കാലത്തോളം നഗരങ്ങളിൽ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുകൾക്ക് തയാറെടുക്കുകയും വെള്ള ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതു ധാരാളം സഖാക്കൾ പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്ര കടമയാക്കിക്കൊണ്ടു പോന്നു. 1931ൽ ശത്രുവിന്റെ മൂന്നാമത്തെ "വലയം ചെയ്യൽ, അടിച്ചമർത്തൽ" നടപടികളെ പററെ പരാജയപ്പെടുത്തുന്നതിലുണ്ടായ നമ്മുടെ വിജയത്തിന്നു ശേഷം മാത്രമാണ് ചില സഖാക്കൾ ഈ പ്രശ്നത്തിന്മേൽ തങ്ങളുടെ നിലപാട് മൗലികമായും മാററിയത്. പക്ഷെ മുഴുവൻ പാർട്ടിയേയും സംബന്ധിച്ച് ഇതു ശരിയല്ലായിരുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇവിടെ പ്രതിപാദിച്ച രീതിയിൽ ചിന്തിക്കാത്ത മററു സഖാക്കളുമുണ്ടായിരുന്നു.

സായുധ ശക്തിയില്ലാതെ ചൈനയുടെ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്ന് അനുഭവം നമുക്ക് പറഞ്ഞുതരുന്നു. ഇക്കാര്യത്തെപ്പററിയുള്ള ഒരു ധാരണ ജപ്പാന്നെതിരായ പ്രതിരോധ യുദ്ധം ഇന്നു തൊട്ടെങ്കിലും വിജയകരമായി നടത്തുന്നതിൽ നമ്മെ സഹായിക്കും. ജപ്പാന്നെതിരായ യുദ്ധത്തിൽ മുഴുവൻ രാഷ്ട്രവും സായുധ ചെറുത്തുനില്പിന്നായി ഉണരുന്നുണ്ടെന്ന വസ്തുത മുഴുവൻ പാർട്ടിക്കുള്ളിലും ഈ പ്രശ്നത്തിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പററി കൂടുതൽ നല്ലൊരു ധാരണ വളരേണ്ടതും ഏതു നിമിഷവും ഓരോ പാർട്ടി അംഗവും ആയുധങ്ങൾ കൈകളിലേന്താനും യുദ്ധ രംഗത്തേക്കു പോകാനും തയ്യാറാകേണ്ടതുമാണ്. മാത്രമല്ല യുദ്ധ മേഖലകളിലും ശത്രുവിന്റെ പിൻ ഭാഗങ്ങളിലുമാണ് പാർട്ടിയുടെ മുഖ്യ പ്രവർത്തന രംഗങ്ങൾ എന്ന് തീരുമാനിക്കുക വഴി നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഗതി വ്യക്തമായും ഈ സമ്മേളനം നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട്. പാർട്ടി സംഘടനകളിലും ബഹുജന പ്രസ്ഥാനത്തിലും പ്രവർത്തിക്കാൻ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുകയും അതേ സമയം യുദ്ധമുറകളെപ്പററി പഠിക്കാനോ അതിൽ പങ്കെടുക്കാനോ വിസമ്മതിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്ന ചില പാർട്ടി മെമ്പർമാരിൽ കാണുന്ന പ്രവണതക്കെതിരായും യുദ്ധരംഗങ്ങളിലേക്കു പോകാൻ തങ്ങളുടെ അനുയായികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിൽ ചില രാഷ്ട്രീയ വിഭാഗങ്ങൾക്കു പററുന്ന പരാജയത്തിന്നും അത്തരം മററു പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കുമെതിരായും ഇതൊരു മികച്ച പ്രത്യൗഷധം കൂടിയാണ്. ചൈനയിൽ മിക്കഭാഗത്തും പാർട്ടി-സംഘടനാ പ്രവർത്തനവും ബഹുജന പ്രവർത്തനവും സായുധ സമരവുമായി നേരിട്ടു കണ്ണിചേർത്തു ഒന്നിച്ചിരിക്കയാണ്. ഒററപ്പെട്ടതും സ്വതന്ത്രമായി നില്ക്കുന്നതുമായ ഒരു തരം പാർട്ടി പ്രവർത്തനമൊ, ബഹുജന പ്രവർത്തനമോ, ഇല്ലതന്നെ, ഉണ്ടാവാൻ സാദ്ധ്യവുമല്ല. യുദ്ധമേഖലകളിൽ നിന്നെത്രയോ അകന്ന പിന്നണി പ്രദേശങ്ങളിൽ പോലും (ഉദാഹരണത്തിന്ന് യുന്നാൻ, കചിച്ചൌ, ഷെചാൻ) എന്നല്ല ശത്രുവിന്റെ അധീനത്തിലുള്ള പ്രദേശങ്ങളിൽ തന്നെയും (ഉദാഹരണത്തിന്ന് പെയ്പിങ്ങ്, ടിയന്നസിൻ, നാങ്കിങ്ങ്, ഷാങ്ങ്ഹായ്.) പാർട്ടി-സംഘടനാ പ്രവർത്തനവും ബഹുജനപ്രവർത്തനവും യുദ്ധവുമായി ഏകോപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കയാണ്. അവ രണ്ടും യുദ്ധമുന്നണിയിലെ ആവശ്യങ്ങളെ സേവിക്കേണ്ടതാണ്, അവയെ മാത്രമേ സേവിക്കാൻ പാടുള്ളതാനും. ഒററ വാക്കിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ മുഴുവൻ പാർട്ടിയും യുദ്ധത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ വളരെയേറെ ബദ്ധശ്രദ്ധരാവുകയും സൈനികകാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുകയും പോരാട്ടത്തിന്നായി സ്വയം തയാറെടുക്കുകയും ചെയ്തേ തീരൂ.

Scanned with CamScanner

II. കോമിന്താങ്ങിന്റെ യുദ്ധചരിത്രം.

കോമിന്താങ്ങിന്റെ ചരിത്രത്തിലേക്ക് ഒന്ന് കണ്ണോടിച്ചു നോക്കുന്നതും യുദ്ധത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അതെത്രമാത്രം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നുണ്ടെന്നു കാണുന്നതും നമുക്ക് പ്രയോജനകരമായിരിക്കും.

തുടക്കം മുതല്ക്കു സൻയാററ്-സെൻ ഒരു ചെറിയ വിപ്ലവഗ്രൂപ്പ് സംഘടിപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം ചിങ്ങ് രാജവംശത്തിന്നെതിരായി സായുധ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുകൾ നടത്തുകയാണുണ്ടായതു്. 1911ലെ വിപ്ലവത്താൽ ചിങ്ങ് രാജവംശം ആയുധമുപയോഗിച്ച് മറിച്ചിടപ്പെട്ടതുവരെയുള്ള തുങ്ങ് മെങ്ങ് ഹുയ് (ചൈനീസ് വിപ്ലവലീഗ്) വിന്റെ കാലഘട്ടം സായുധ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പുകൾ [7] കൊണ്ടു നിറഞ്ഞതായിരുന്നു. പിന്നീട് ചൈനീസ് വിപ്ലവ പാർട്ടിയുടെ കാലഘട്ടത്തിൽ അദ്ദേഹം യുവാൻഷി-കെയ് [8] ക്കെതിരായി ഒരു സൈനിക നടപടി എടുക്കുകയുണ്ടായി. നാവികഘടകങ്ങളുടെ തെക്കൻ പ്രസ്ഥാനവും [9] കൈ-ലിനിൽ നിന്നുള്ള വടക്കൻ സൈനിക നടപടിയും [10] വാമ്പോ സൈനിക സർവ്വകലാശാലയുടെ സ്ഥാപനവും [11] മററുമായ പിന്നീടുണ്ടായ സംഭവങ്ങളും സൻയാററ്-സെന്നിന്റെ സൈനികപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ചിലവയായിരുന്നു.

സൻയാററ്-സെന്നിനുശേഷം ചിയാങ്ങ്കെയ്-ഷെക്ക് ആഗതനായി. അയാളാകട്ടെ കോമിന്താങ്ങിന്റെ സൈനികശക്തി അതിന്റെ മൂർദ്ധന്യത്തിലേക്കെത്തിച്ചു. സേനയെ സ്വന്തം ജീവനെപ്പോലെ അയാൾ വില മതിക്കുന്നു. അയാൾക്കാണെങ്കിൽ മൂന്നു യുദ്ധങ്ങളുടെ അനുഭവും ഉണ്ടായിരുന്നു. അതായതു് വടക്കൻ സൈനിക നടപടികൾ, അഭ്യന്തരയുദ്ധം, ജപ്പാന്നെതിരായ പ്രതിരോധയുദ്ധം. കഴിഞ്ഞ പത്തുവർഷങ്ങളോളമായി ചിയാങ്ങ് കെയ്-ഷെക്ക് ഒരു പ്രതിവിപ്ലവകാരിയായിത്തീർന്നിരിക്കയാണ്. പ്രതിവിപ്ലവ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി വൻ തോതിലുള്ള ഒരു "കേന്ദ്രീകൃതസേന" അയാൾ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആർക്കെല്ലാം ഒരു സേനയുണ്ടോ അവർക്കു അധികാരവുമുണ്ടെന്നും യുദ്ധമാണ് സർവ്വവും നിർണ്ണയിക്കുന്നതെന്നും ഉള്ള ജീവൽപ്രധാനമായ കാര്യത്തെ അയാൾ മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തിൽ സൻയാററ്-സെന്നും ചിയാങ്ങ് കൈ-ഷെക്കും നമ്മുടെ ഗുരുനാഥന്മാരാണ്.

1911ലെ വിപ്ലവത്തിനു ശേഷം എല്ലാ യുദ്ധപ്രഭുക്കന്മാരും സ്വന്തം ജീവനെപ്പോലെ തങ്ങളുടെ സേനകളെ കെട്ടിപ്പുണർന്നിരുന്നു. 'ആർക്കെല്ലാം ഒരു സേനയുണ്ടോ അവർക്ക് അധികാരവുമുണ്ട്' എന്ന തത്വത്തെ അവർ പൂർവ്വാധികം വിലമതിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഹുനാനിൽ വർണ്ണശബളമായ ജീവിതം നയിച്ചിരുന്ന ഒരു സമർത്ഥനായ ഉദ്യോഗസ്ഥ മേധാവി ടാൻയെൻ-കായി [12] ഒരിക്കലും തനി പരിഷ്കൃതനായ ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമേർപ്പെട്ട ഒരു ഗവർണ്ണർ അല്ലായിരുന്നു. പകരം അയാൾ സൈനികഗവർണ്ണറും ഭരണകാര്യങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ട ഗവർണ്ണറും രണ്ടും ആയിരിക്കാൻ എപ്പോഴും ശ്രമിച്ചിരുന്നു. ഒന്നാമതായി കാൻടണിലും പിന്നീട് വുഹാനിലും ദേശീയഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ തലവനായിത്തീർന്നപ്പോൾപോലും അയാൾ രണ്ടാം സേനയുടെ സൈന്യാധിപനും കൂടിയായിരുന്നു. ചൈനയുടെ ഈ സവിശേഷത മനസ്സിലാക്കുന്ന ഇത്തരം ധാരാളം യുദ്ധപ്രഭുക്കൾ ഇന്നുമുണ്ട്.

ഒരു സേനയുണ്ടാവാൻ ആഗ്രഹിക്കാത്ത പാർട്ടികളും - പ്രോഗ്രസ്സീവ് പാർട്ടി [13] ഇക്കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധേയമാണ് - ചൈനയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. എങ്കിൽ കൂടി ഏതെങ്കിലും ഒരു യുദ്ധപ്രഭുവിന്റെ പിന്തുണകൂടാതെ അതിനു സർക്കാർപദവികൾ കിട്ടാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നു ഇപ്പാർട്ടിതന്നെയും അംഗീകരിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ ഒന്നിനെത്തുടർന്നു മററൊന്നായി സ്ഥാനമേററ രക്ഷാധികാരികളിൽ ചിലരായിരുന്നു യുവാൻഷിഹ്-കായ് [14] ടുവാൻചി-ജുയ് [15] ചിയാങ്ങ് കെയ്-ഷെക്ക് (പ്രോഗ്രസ്സീവ് പാർട്ടിയുടെ ഒരു വിഭാഗത്തിൽനിന്ന് രൂപീകരിച്ച രാഷ്ട്രീയ ശാസ്ത്ര സംഘം [16] ഇയാളോടു കൂടിച്ചേർന്നിരുന്നു.) എന്നിവർ.

ഒരു ഹ്രസ്വകാല ചരിത്രത്തോടു കൂടിയ ചുരുക്കം ചില രാഷ്ട്രീയ പാർട്ടികൾക്ക് ഉദാഹരണത്തിനു യുവജനപാർട്ടിക്ക് സേനയില്ലതന്നെ. അക്കാരണത്താൽ അവർക്ക് എവിടെയും എത്തിച്ചേരാൻ കഴിയുന്നില്ല.

മററു രാജ്യങ്ങളിലാണെങ്കിൽ അതിന്റെ നേരിട്ടുള്ള നേതൃത്വത്തിൻ കീഴിൽ ബൂർഷ്വാ പാർട്ടികളിലോരോന്നിനുമായി ഒരു സായുധ സേനയുണ്ടാവേണ്ടതിന്റെ ആവശ്യകതയില്ല. പക്ഷെ ചൈനയിൽ കാര്യങ്ങൾ വ്യത്യസ്തമാണ്. അവിടെ രാജ്യത്തിന്റെ ജന്മി-നാടുവാഴി വിഭജനം കാരണം, ഏതെല്ലാം ഭൂപ്രഭു അഥവാ ബൂർഷ്വാ ഗ്രൂപ്പുകൾക്കോ അല്ലെങ്കിൽ പാർട്ടികൾക്കോ തോക്കുകൾ ഉണ്ടോ, അവർക്ക് അധികാരമുണ്ട്. മാത്രമല്ല ഇവയിൽ കൂടുതൽ തോക്കുകൾ ഉള്ളവർക്ക് കൂടുതൽ അധികാരവുമുണ്ട്. ഇത്തരമൊരു ചുററുപാടിൽ ആയതുകൊണ്ട്, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെ പാർട്ടി ഈ കാര്യത്തിന്റെ അന്തസ്സത്ത വ്യക്തമായി കാണുകതന്നെ വേണം.

കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സ്വന്തം വ്യക്തിപരമായ സൈനികാധികാരത്തിനുവേണ്ടി പോരാടുകയില്ല. (യാതൊരു സാഹചര്യങ്ങളിലും അവർ ഇതു ചെയ്യരുതു്. ഒരിക്കലും ചാങ്ങ്‌ക്കോ-ടാവോവിന്റെ ഉദാഹരണം ആരും തന്നെ വീണ്ടും പിന്തുടരാതിരിക്കട്ടെ) പകരം പാർട്ടിയുടെ സൈനികാധികാരത്തിനു വേണ്ടിയും ജനങ്ങളുടെ സൈനികാധികാരത്തിനു വേണ്ടിയും അവർ പോരാടിയേ തീരൂ. ചെറുത്തു നില്പിന്റേതായ ഒരു ദേശീയ യുദ്ധം ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു് മുഴുവൻ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സൈനികാധികാരത്തിനു വേണ്ടിയും നാം പോരാടിയേതീരൂ. സൈനികാധികാരത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തിൽ അലംഭാവം പുലർത്തുകയാണെങ്കിൽ യാതൊന്നും തന്നെ നേടാൻ സാദ്ധ്യമാകുന്നതല്ല. ആയിരമായിരം വർഷങ്ങളോളം പിന്തിരിപ്പൻ ഭരണ വർഗ്ഗങ്ങളാൽ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടവരും അവരുടെ ഭീഷണികൾ വിധേയരായവരുമായ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനതയ്ക്കു് തങ്ങളുടെ സ്വന്തം കൈകളിൽ തോക്കുകൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്റെ പ്രാധാന്യത്തെപ്പറ്റി ബോധമുണരുക എന്നതു് വളരെ വിഷമകരമാണു്. ഇപ്പോഴാകട്ടെ, ജപ്പാന്റെ സാമ്രാജ്യത്വമർദ്ദനവും അതിനോടുള്ള ദേശവ്യാപകമായ ചെറുത്തുനില്പും നമ്മുടെ അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനതയെ യുദ്ധരംഗത്തിലേക്കു് തള്ളിവിട്ടിരിക്കുകയാൽ, ഈ യുദ്ധത്തിലെ ഏറ്റവും രാഷ്ട്രീയപ്രബുദ്ധതയുള്ള നേതാക്കന്മാരാണു് തങ്ങളെന്നു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ സ്വയം തെളിയിക്കേണ്ടതാണു്. "രാഷ്ട്രീയാധികാരം വളർന്നുവരുന്നതു് തോക്കിൻകുഴലിലൂടെയാണു്" എന്ന സത്യം കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാർ ഗ്രഹിച്ചേ തീരൂ. പാർട്ടി തോക്കിനെ നയിക്കുന്നു, പാർട്ടിയെ നയിക്കാൻ തോക്കിനെ ഒരിക്കലും അനുവദിക്കരുതു് എന്നാണു് നമ്മുടെ തത്വം. എങ്കിലും തോക്കുകൾ കൈകളിലായാൽ, പാർട്ടി സംഘടനകൾ

നമുക്കു് സൃഷ്ടിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണു്. വടക്കൻചൈനയിൽ എട്ടാം പഥ സേന സൃഷ്ടിച്ചതായ സുശക്തമായ പാർട്ടി സംഘടനകൾ ഇതിനു സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നു. കാഡർമാരെ സൃഷ്ടിക്കാനും വിദ്യാലയങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനും സംസ്കാരം സൃഷ്ടിക്കാനും ബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കാനും കൂടി നമുക്കു് കഴിയുന്നതാണു്. യെനാനിലെ സർവ്വതും തോക്കുകളുണ്ടായ കാരണമാണു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതു്. തോക്കിൻ കുഴലിലൂടെ എല്ലാ വസ്തുക്കളും വളർന്നു വരുന്നു. ഭരണകൂടത്തെ സംബന്ധിച്ച മാർക്സിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തമനുസരിച്ചു് ഭരണാധികാരത്തിന്റെ മുഖ്യ ഘടകം സേനയാണു്. ആരെല്ലാം ഭരണാധികാരം പിടിച്ചടക്കാനും നിലനിർത്താനും ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അവർക്കെല്ലാം തന്നെ ഒരു സുശക്തമായ സേന ഉണ്ടായേതീരൂ. ചില ആൾക്കാർ നമ്മെ "യുദ്ധത്തിന്റെ സർവ്വശക്തിയുടെ" വക്താക്കളാണു് എന്നു പറഞ്ഞു അവഹേളിക്കുന്നു. അതേ, വിപ്ലവപരമായ യുദ്ധത്തിന്റെ സർവ്വശക്തിയുടെ വക്താക്കളാണു് നാം. അതു നല്ലതാണു്; ഒട്ടും ചീത്തയല്ല അതു മാർക്സിസത്തിനു നിരക്കുന്നതാണു്. റഷ്യൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ തോക്കുകൾ സോഷ്യലിസം സൃഷ്ടിച്ചു. നാമാകട്ടെ ഒരു ജനാധിപത്യറിപ്പബ്ലിക്ക് സൃഷ്ടിക്കുകതന്നെചെയ്യും. തോക്കിന്റെ ശക്തികൊണ്ടു മാത്രമേ തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിനും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ബഹുജനങ്ങൾക്കും സായുധരായ മുതലാളി വർഗ്ഗത്തെയും ഭൂപ്രഭുക്കന്മാരെയും പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്നു് സാമ്രാജ്യത്വ യുഗത്തിലെ വർഗ്ഗ സമരത്തിന്റെ അനുഭവം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഈ അർത്ഥത്തിൽ തോക്കുകൾകൊണ്ടു മാത്രമേ മുഴുവൻ ലോകവും രൂപാന്തരപ്പെടുത്താൻ കഴിയുകയുള്ളൂ എന്നു് നമുക്കു് പറയാവുന്നതാണു്. യുദ്ധം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുന്നതിന്റെ വക്താക്കളാണു് നാം. നമുക്കു് യുദ്ധം ആവശ്യമില്ല. പക്ഷെ യുദ്ധത്തിൽ കൂടിമാത്രമേ യുദ്ധം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. തോക്കു് കൈവെടിയുന്നതിനു് തോക്കു് കൈകളിലേന്തേണ്ടതു് ആവശ്യമാണു്.

Scanned with CamScanner

III ചൈനീസ്സ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ യുദ്ധചരിത്രം

മൂന്നോ നാലോ വർഷങ്ങളോളം അതായതു് 1921 മുതൽ
(അക്കൊല്ലമായിരുന്ന ചൈനീസ്സ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി സ്ഥാപിക്ക
പ്പെട്ടതു്.) 1924 വരെ (അന്നായിരുന്ന കോമിന്താങ്ങിന്റെ ഒന്നാംദേശീ
യ കോൺഗ്രസ്സ് ചേന്നതു്) യുള്ള ഒരു കാലത്തേയ്ക്കു് നേരിട്ടുയുദ്ധത്തിനു
വേണ്ടിയുള്ള തയ്യാറെടുപ്പിലും സായുധ ശക്തികളെ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതി
ലും ഏർപ്പെടുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ
പാർട്ടി പരാജയപ്പെട്ടു. 1924–27 കാലഘട്ടത്തിലും അതിനെത്തുടന്നും
ഈ പ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച വേണ്ടത്രധാരണ അതിന്നു് പിന്നേയും
ഇല്ലായിരുന്നു. എന്നിരുന്നാലും 1924 നു ശേഷം വാമ്പോ സൈനിക
സർവ്വകലാശാലയിൽ അതു പങ്കെടുക്കാൻ തുടങ്ങിയതോടെ ഒരു പുതിയ
ഘട്ടത്തിലേക്കു് അതുപ്രവേശിക്കുകയും സൈനിക കാര്യങ്ങളുടെ പ്രാധാ
ന്യം കാണാൻതുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. ക്വാങ്ങ് ടങ്ങ് പ്രവിശ്യയിലെ
യുദ്ധങ്ങളിൽ കോമിന്താങ്ങിനെ സഹായിക്കുകവഴിയും വടക്കൻസൈനി
കനടപടികളിൽ പങ്കെടുക്കുക വഴിയും ചില സായുധസേനകളുടെ
മീതെ പാർട്ടി, നേതൃത്വം നേടുകയുണ്ടായി.[18] പിന്നീടു് വിപ്ളത്തി
ന്റെ പരാജയത്തിൽനിന്നു് തിക്തമായ ഒരു പാഠം പഠിപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞ
തിനാൽ പാർട്ടി നാഞ്ചാങ്ങ് ഉയത്തെഴുന്നേല്പും[19] ശരൽക്കാലത്തിലെ
വിളവെടുപ്പുയത്തെഴുന്നേല്പും.[20] കാൻടൻ ഉയത്തെഴുന്നേല്പും[21] സം
ഘടിപ്പിക്കുകയും ഒരു പുതിയ കാലഘട്ടത്തിലേയ്ക്കു്, ചുവപ്പുസേനയുടെ
സ്ഥാപനത്തിലേയ്ക്കു്, പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്തു. സൈന്യത്തിന്റെ പ്രാ
ധാന്യത്തെ സംബന്ധിച്ച പൂർണ്ണമായും തികഞ്ഞൊരു ധാരണയിൽ
നമ്മുടെ പാർട്ടി എത്തിച്ചേന്ന സന്നിഗ്ധ കാലഘട്ടമായിരുന്നു അതു്. ഈ
കാലഘട്ടത്തിൽ ചുവപ്പുസേന ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലോ ചുവപ്പുസേന
പങ്കെടുത്ത യുദ്ധം ഇല്ലായിരുന്നുവെങ്കിലോ അതായതു് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്
പാർട്ടി ചെൻടു–സ്യൂവിന്റെ പിരിച്ചുവിടൽ സിദ്ധാന്തം അംഗീകരി
ച്ചിരുന്നു വെങ്കിൽ, ഇന്നത്തെ ചെറുത്തുനില്പു് യുദ്ധത്തെപ്പററി ചിന്തി
ക്കാൻപോലും അസാദ്ധ്യമാകുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അതു് ദീർഘകാലം
നിലനിത്താൻ കഴിയാതെ വരികയോ ചെയ്യുമായിരുന്നു.

1927 ആഗസ്റ്റ് 7ന്നു് ചേന്ന അതിന്റെ അടിയന്തിര യോഗ
ത്തിൽ, പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്ര കമ്മിററി രാഷ്ട്രീയ തലത്തിലുള്ള വലതു
പക്ഷ അവസര വാദത്തോടു് സമരമഴിച്ചുവിട്ടു. അങ്ങനെ മുന്നോട്ടുള്ള
ഒരു വലിയ കാൽവെപ്പു് എടുക്കാൻ അതു പാർട്ടിയെ സഹായിച്ചു.

1931 ജനവരിയിലെ അതിന്റെ നാലാം വിപുലീകൃത(പ്ലീനറി) യോഗ
ത്തിൽ, പാർട്ടിയുടെ ആറാം കേന്ദ്ര കമ്മിററി രാഷ്ട്രീയ തലത്തിലുള്ള
"ഇടതു" പക്ഷ അവസര വാദത്തോടു് നാമമാത്രമായി സമരമഴിച്ചുവിട്ടു.
പക്ഷെ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതു "ഇടതു" പക്ഷ അവസരവാദത്തിന്റെ
തെററു് വീണ്ടും ചെയ്യുകയാണുണ്ടായതു്. ഈ രണ്ടു യോഗങ്ങളും അവ
യുടെ ഉള്ളടക്കത്തിലും അതു വഹിച്ച ചരിത്രപരമായ പങ്കിലും വ്യത്യസ്ത
സ്വഭാവങ്ങളുള്ളവയായിരുന്നു. പക്ഷെ, യുദ്ധത്തിന്റേയും തന്ത്രത്തിന്റേയും
പ്രശ്നങ്ങളെ അവ രണ്ടും തന്നെ ഗൗരവപൂർവ്വം കൈകാര്യം ചെയ്തിരുന്നില്ല
ഈ വസ്തുതയാകട്ടെ, യുദ്ധം ഇനിയും പാർട്ടിയുടെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ
ഗുരുത്വ കേന്ദ്ര മാക്കിത്തീർത്തിട്ടില്ലെന്നു് കാട്ടിത്തന്നു. പാർട്ടിയുടെ കേന്ദ്ര
നേതൃത്വം 1933ൽ ചുവപ്പു പ്രദേശങ്ങളിലേയ്ക്കു് മാറിയതിന്നു ശേഷം,
ഈ പരിത:സ്ഥിതിക്കു് ഒരു സമൂലമായ മാററം സംഭവിച്ചു. പക്ഷെ യുദ്ധ
ത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തിന്മേൽ (മറെറല്ലാ പ്രധാന പ്രശ്നങ്ങളിലും) തന്ത്രത്തിന്റെ
കാര്യത്തിൽ വീണ്ടും അതിന്നു് തെററുകൾ പററുകയും വിപ്ലവപരമായ
യുദ്ധത്തിന്നു്[22] ഗുരുതരമായ നഷ്ടങ്ങൾ വരുത്തിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതി
ന്നപകരം 1935ലെ സുൻയിയോഗം പ്രധാനമായും **സൈനികതല
ത്തിലെ അവസരവാദത്തിന്നെ** തിരായ ഒരു പോരാട്ടമായിരുന്നു.
മാത്രമല്ല, അതു യുദ്ധത്തിന്റെ പ്രശ്നത്തിന്നു പരമാവധി മുൻഗണനനൽക
കയും ചെയ്തു. ഇതാകട്ടെ നിലവിലുള്ള യുദ്ധ സാഹചര്യങ്ങളുടെ ഒരു
പ്രതിഫലനമായിരുന്നു. കഴിഞ്ഞ പതിനേഴു് വർഷങ്ങളിലെ സമരങ്ങളിലൂ
ടെ ഒരു ഉറച്ച മാർക്സിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രീയ ലൈൻ മാത്രമല്ല, ഒരുറച്ച മാർക്സിസ്റ്റ്
സൈനികലൈൻ കൂടിയും ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി മൂശയി
ലിട്ടു് അടിച്ചു വാർത്തെടുത്തിട്ടുണ്ടെന്നു് നമുക്കു് ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ
ഇന്നു് പറയാൻ കഴിയുന്നതാണ്. രാഷ്ട്രീയ പ്രശ്നങ്ങൾ മാത്രമല്ല, സൈ
നിക പ്രശ്നങ്ങൾ കൂടിയും പരിഹരിക്കുന്നതിൽ മാർക്സിസം പ്രയോഗിക്കാൻ
നമുക്കു് കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പാർട്ടിയേയും ഭരണകൂടത്തേയും നടത്തിക്കൊ
ണ്ടുപോകാൻ കഴിവുള്ള കാഡർമാരുടെ വലിയ കാതലായ ഒരു വിഭാഗ
ത്തെ മാത്രമല്ല നാം പരിശീലിപ്പിച്ചെടുത്തതു്, പിന്നേയോ, സേനയെ
മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിവുള്ള കാഡർമാരുടെ വൻതോതിലുള്ള ഒരു
കാതലായ വിഭാഗത്തേയും കൂടി നാം പരിശീലിപ്പിച്ചെടുത്തിട്ടുണ്ടു്.
വിപ്ലവത്തിന്റെ പൂവാണ് ഈ നേട്ടങ്ങൾ; എണ്ണമററ രക്തസാക്ഷിക
ളുടെ ചുടുരക്തത്താൽ നനച്ചു വളർത്തിയതുമാണ്. ഇതിന്റെ ഉജ്ജ്വല

Scanned with CamScanner

മായ മാററം ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടേയും ചൈനീസ് ജനതയുടേയും മാത്രമല്ല, മുഴുവൻ ലോകത്തിലേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളുടേയും ജനതകളുടേയും കൂടിയാണ്. തൊഴിലാളി വർഗ്ഗത്തിന്റേയും അദ്ധ്വാനിക്കുന്ന ജനതയുടേയും കൈകളിലുള്ള മൂന്നു സേനകൾ മാത്രമേ മുഴുവൻ ലോകത്തുമിന്നുള്ളു; അതായത്, സോവിയററ യൂനിയനിലേയും ചൈനയിലേയും സ്പെയിനിലേയും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികളാൽ നയിക്കപ്പെട്ട സേനകൾ. മാത്രമല്ല ഇന്നുവരേയും മററു രാജ്യങ്ങളിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾക്ക് ഒരു തരത്തിലുമുള്ള സൈനികാനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ കാരണംകൊണ്ട് സർവ്വോപരി നമ്മുടെ സേനയും നമ്മുടെ സൈനികാനുഭവവും അങ്ങേയററം വിലപ്പെട്ടതാണ്.

ജപ്പാനെതിരായ ഇന്നത്തെ ചെറുത്തുനില്പ്യുദ്ധം വിജയത്തിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി നമ്മുടെ പാർട്ടിയാൽനയിക്കപ്പെടുന്ന എട്ടാം പഥ സൈന്യത്തേയും പുതിയ നാലാം സൈന്യത്തേയും എല്ലാ ഗറില്ലാ ഘടകങ്ങളേയും വിപുലീകരിക്കുകയും സുദൃഢീകരിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അങ്ങേയററം പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന ഒരു കാര്യമാണ്. ഈ ത്വം മുൻനിർത്തി പാർട്ടിയുടെ മികച്ച അംഗങ്ങളിലും കാഡർമാരിലും പെട്ട വേണ്ടത്ര പേരെ യുദ്ധരംഗത്തേക്കയക്കേണ്ടതാണ്. സർവ്വതും യുദ്ധരംഗത്തിലെ വിജയത്തെ സേവിച്ചേതീരൂ. സംഘടനാ തലത്തിലുള്ള കടമ രാഷ്ട്രീയതലത്തിലുള്ള കടമക്ക് കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കുകയും വേണം.

IV. അഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിലും ദേശീയയുദ്ധത്തിലും പാർട്ടിയുടെ സൈനിക തന്ത്രത്തിൽവന്ന മാററങ്ങൾ

നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ സൈനികതന്ത്രത്തിൽ വന്ന മാററങ്ങൾ പാനാർഹമാണ്. അഭ്യന്തരയുദ്ധം, ദേശീയയുദ്ധം എന്നീ രണ്ട് പ്രക്രിയകളേയും നമുക്ക് വെവ്വേറെ കൈകാര്യം ചെയ്യാം.

അഭ്യന്തരയുദ്ധത്തെ മൊത്തത്തിൽ തന്ത്രപരമായ രണ്ടു കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കാവുന്നതാണ്. ഒന്നാമത്തെ കാലഘട്ടത്തിൽ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറ പ്രാഥമികമായിരുന്നു; രണ്ടാമത്തേതിലാകട്ടെ വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറയും. പക്ഷെ ഈ വ്യവസ്ഥാപിതയുദ്ധമുറ ചൈനീസ് മാതൃകയിലുള്ളതായിരുന്നു. അതായത് നിലയുറപ്പിക്കാതെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടേയിരിക്കുന്ന യുദ്ധമുറക്കുവേണ്ടി സൈനികരുടേതായ അതിന്റെ കേന്ദ്രീക

രണത്തിലും, നേതൃത്വത്തിന്റേയും സംഘടനയുടേയും കാര്യത്തിൽ ഒരു തിരുവരെയുള്ള കേന്ദ്രീകരണത്തിലും ആസൂത്രണത്തിലും വ്യവസ്ഥാപിതം (Regular) എന്നുമാത്രം. മററുകാര്യങ്ങളിൽ അതൊരു ഗറില്ലാ സ്വഭാവം നിലനിർത്തിയിരുന്നു. മാത്രവുമല്ല വ്യവസ്ഥാപിതയുദ്ധമുറതന്നെയും ഒരു താഴ്ന്ന നിലവാരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു. വിദേശസൈന്യങ്ങളുടെ വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറയുമായോ അഥവാ ചില കാര്യങ്ങളിൽ കോമിന്താങ്ങ് സേനയുടേതുമായിപ്പോലുമോ യാതൊരു താരതമ്യവും അതിനുണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങനെ ഒരർത്ഥത്തിൽ വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറയുടെ ഈ മാതൃക കൂടുതൽ ഉയർന്ന ഒരു നിലവാരത്തിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെട്ട ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറ മാത്രമായിരുന്നു.

നമ്മുടെ പാർട്ടിയുടെ സൈനിക കടമകളെ സംബന്ധിച്ച് പറയുകയാണെങ്കിൽ ജപ്പാനെതിരായ ചെറുത്തുനിൽപ്പുയുദ്ധത്തേയും മൊത്തത്തിൽ രണ്ടു തന്ത്രപരമായ കാലഘട്ടങ്ങളായി വിഭജിക്കാവുന്നതാണ്. ഇതിലെ ഒന്നാം കാലഘട്ടത്തിൽ (തന്ത്രപരമായ പ്രതിരോധത്തിന്റേയും തന്ത്രപരമായ സ്തംഭനത്തിന്റേയും ഘട്ടങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു) ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയാണ് പ്രാഥമികമാകുന്നത്. അതേസമയം രണ്ടാമത്തേതിലാകട്ടെ (തന്ത്രപരമായ പ്രത്യാക്രമണത്തിന്റെ ഘട്ടം) വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറയാണ് പ്രാഥമികമാകുക. എന്നാലും ചെറുത്തു നില്പു യുദ്ധത്തിന്റെ ഒന്നാം കാലഘട്ടത്തിലെ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറ, അഭ്യന്തര യുദ്ധത്തിലെ ഒന്നാം കാലഘട്ടത്തിലേതുമായി ഉള്ളടക്കത്തിൽ വളരെയേറെ വ്യത്യസ്തമാണ്. കാരണം ചെറുത്തുനിൽപ്പു യുദ്ധത്തിലെ അങ്ങിങ്ങായി ചിതറി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന ഗറില്ലാ കടമകൾ സ്ഥിരം (അതായതു മതിയാവോളം സ്ഥിരം) എട്ടാം പഥസേനയാലാണ് നിർവ്വഹിക്കപ്പെടുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ ചെറുത്തുനിൽപ്പുയുദ്ധത്തിലെ രണ്ടാം കാലഘട്ടത്തിലെ വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറ, അഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ രണ്ടാംകാലഘട്ടത്തിലേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കും. കാരണം നവീന യുദ്ധസാമഗ്രികൾ കിട്ടുന്നപക്ഷം സേനയിലും അതിന്റെ സൈനികപ്രവർത്തനത്തിലും വമ്പിച്ച ഒരു മാററം സംഭവിക്കുമെന്നു നമുക്കു അനുമാനിക്കാൻ കഴിയുന്നതാണ്. അപ്പോഴാകട്ടെ നമ്മുടെ സൈന്യത്തിനു കേന്ദ്രീകരണത്തിന്റേയും സംഘടനയുടേയും ഒരു ഉന്നതനിലവാരം കൈവരുന്നതും, അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഗറില്ലാ സ്വഭാവം ഒട്ടേറെ ഇല്ലാതാവുന്നതും വ്യവസ്ഥിതത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഒരു ഉന്നത നിലവാരം കൈവരുന്നതുമാണ്. ഇപ്പോൾ ഒരു താഴ്ന്ന നിലവാരത്തിലുള്ളതു് അപ്പോൾ കൂടുതൽ ഉന്നതമായ ഒരു നിലവാരത്തിലേക്കു ഉയർത്തപ്പെടുന്നതും ചൈനീസ് മാ

Scanned with CamScanner

ളകയിലുള്ള വ്യവസ്ഥാപിതയുദ്ധം പൊതുമാറുകയിലുള്ള ഒന്നായി മാറു ന്നതുമാണ്. തന്ത്രപരമായ പ്രത്യാക്രമണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ ഇതായി രിക്കും നമ്മുടെ കടമ.

അങ്ങനെ അഭ്യന്തരയുദ്ധം, ജപ്പാന്നെതിരായ ചെറുത്തുനിൽപ്പ യുദ്ധം എന്നീ രണ്ടു പ്രക്രിയകളും, അവയുടെ നാല് തന്ത്രപരമായ കാല ഘട്ടങ്ങളും തന്ത്രത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ മൂന്നു മാറ്റങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന വെന്നു നാം കാണുന്നു. ഇതിൽ ഒന്നാമത്തേതു അഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിലെ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയിൽനിന്നു വ്യവസ്ഥാപിതയുദ്ധമുറയിലേക്കുള്ള മാറ്റമാ യിരുന്നു. രണ്ടാമത്തേതു അഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിലെ വ്യവസ്ഥാപിതയുദ്ധമുറ യിൽനിന്നു ചെറുത്തുനിൽപ്പുയുദ്ധത്തിലെ ഗറില്ലായുദ്ധമുറയിലേക്കുള്ള മാ റ്റമായിരുന്നു. മൂന്നാമത്തേതാണെങ്കിൽ ചെറുത്തുനിൽപ്പുയുദ്ധത്തിലെ ഗറില്ലായുദ്ധമുറയിൽനിന്നു ചെറുത്തുനിൽപ്പുയുദ്ധത്തിലെ വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറയിലേക്കുള്ള മാറ്റമായിരിക്കുന്നതാണ്.

ഈ മൂന്നു മാറ്റങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതു വമ്പിച്ച വിഷമങ്ങളെ നേരിടുകയുണ്ടായി. ഇരട്ട സ്വഭാവമുള്ള ഒരു കടമ ഇതിലന്തർഭവിച്ചി രുന്നു. ഒരുവശത്തു പ്രാദേശികത്വം, ഗറില്ലായിസം എന്നീ വലതുപക്ഷ പ്രവണതയോട് നമുക്കു പോരാടേണ്ടിവന്നു. ഈ പ്രവണതയാകട്ടെ ഗറി ല്ലാശീലങ്ങൾ മുറുകെ പിടിക്കുന്നതിലും വ്യവസ്ഥാപിതത്വത്തിലേക്കുള്ള മാറ്റത്തിനു വിസമ്മതിക്കുന്നതിലും ആയിരുന്നു സ്ഥിതി ചെയ്തതു്. ശത്രു വിന്റെ പരിതഃസ്ഥിതിയിലും നമ്മുടെ സ്വന്തം കടമകളിലും സംഭവിച്ച മാറ്റങ്ങളെ നമ്മുടെ കേഡർമാർ വിലകുറച്ചു കണ്ടതു കാരണമായിരുന്നു ഇത്തരമൊരു പ്രവണത തലപൊക്കിയതു്. ചുവപ്പുപ്രദേശത്തിന്റെ മധ്യ ഭാഗങ്ങളിൽ വളരെയേറെ ശ്രമകരമായ .ശിക്ഷണം നടത്തിയതിനുശേ ഷം മാത്രമേ പടിപടിയായി ഈ പ്രവണത തിരുത്തപ്പെടുകയുണ്ടായുള്ളു. മറുവശത്തു്, അമിതമായ കേന്ദ്രീകരണം, അതിസാഹസികത്വം, എന്നീ "ഇടതുപക്ഷ" പ്രവണതയോടും നമുക്കു പോരിടേണ്ടിവന്നു. ഈ പ്രവണ തയാകട്ടെ,വ്യവസ്ഥാപിതത്വത്തിന്മേൽ ആവശ്യമായതിലുമധികം ഊന്നി യിരുന്നു.നമ്മുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തിലുള്ള ചിലകാഡർമാർ ശത്രുവെ ഉള്ളതി ലധികം ശക്തവാനായി കരുതിയതുകൊണ്ടും, കടമകൾ അപ്രായോഗികമാ യുന്നതനിലവാരത്തിൽ നിർവ്വചിച്ചതുകൊണ്ടും, യഥാർത്ഥസാഹചര്യങ്ങ ളെ കണക്കിലെടുക്കാതെ വിദേശാനുഭവങ്ങളെ യാന്ത്രികമായി പ്രയോഗി ച്ചതുകൊണ്ടുമായിരുന്നു ഇത്തരമൊരു പ്രവണത തലപൊക്കിയതു്. നീണ്ട

മൂന്നു വർഷങ്ങളോളം (സുൻയിയോഗത്തിനു മുമ്പ്) ചുവപ്പുപ്രദേശത്തി ന്റെ മധ്യഭാഗങ്ങളിൽ ഈ പ്രവണത വളരെയേറെ ത്യാഗങ്ങൾക്കു വഴി വച്ചു.രക്തംവിലയായി കൊടുക്കേണ്ടിവന്ന പാഠങ്ങൾ നാം പഠിച്ചതിനു ശേഷം മാത്രമേ അതു തിരുത്തപ്പെടുകയുണ്ടായുള്ളു സുൻയിയോഗത്തിന്റെ നേട്ടമായിരുന്നു ഈ പ്രവണതയുടെ തിരുത്തൽ.

1937ലെ ശരത്കാലത്തു (ലുക്കോഷിയൊ സംഭവത്തിനുശേ ഷം) രണ്ടു വ്യത്യസ്തയുദ്ധങ്ങൾ ഒന്നു മറ്റൊന്നായി മാറിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തായിരുന്നു തന്ത്രത്തിന്റെ കാര്യത്തിലുള്ള രണ്ടാമത്തെ മാറ്റം സം ഭവിച്ചതു്. ഒരു പുതിയ ശത്രുവെ, ജപ്പാനീസ് സാമ്രാജ്യത്വത്തെ നാം അഭിമുഖികരിച്ചു നമ്മുടെ പഴയകാല ശത്രുവായ കോമിന്താങ്ങി (ഇ താകട്ടെ ഇപ്പോഴും നമ്മോടു് ശത്രുതയിലായിരുന്നു)നെ നമുക്കൊരു സഖ്യ ശക്തിയായി കിട്ടി. വടക്കൻ ചൈനയുടെ വിശാലമായ ഭൂപ്രദേശങ്ങ ളായിരുന്നു യുദ്ധരംഗം (ഇതാണെങ്കിൽ താല്ക്കാലികമായി നമ്മുടെ സൈ ന്യത്തിന്റെ മുന്നണിയായിരുന്നു. പക്ഷെ വേഗത്തിൽ ശത്രുവിന്റെ പിന്നണിയായിത്തീരുന്നതും നീണ്ടൊരു കാലത്തോളം അങ്ങനെത്തന്നെ നില്ക്കുന്നതുമാണ്.) ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ തന്ത്രത്തിലുള്ള നമ്മുടെ മാറ്റം അങ്ങേയറ്റം ഗൗരവമേറിയ ഒന്നായിരുന്നു. ഈ പ്രത്യേക സാഹചര്യത്തിൽ പഴയ കാലത്തെ സ്ഥിരം സേനയെ ഒരു ഗറില്ലാ സേ നയായി നമുക്കു രൂപാന്തരപ്പെടുത്തേണ്ടതായും (അങ്ങിങ്ങായി ചിതറി ക്കിടക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെ സൈനിക നടപടികളെ സംബന്ധിച്ചേട ത്തോളമാണ്, അല്ലാതെ സംഘടനയെക്കുറിച്ചുള്ള അതിന്റെ ധാരണയി ലൊ അല്ലെങ്കിൽ അതിന്റെ അച്ചടക്കത്തിലൊ അല്ല) കഴിഞ്ഞകാലത്തെ നിലയുറപ്പിക്കാതെ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന യുദ്ധമുറയെ ഗറില്ലായുദ്ധമുറയാ യിരൂപാന്തരപ്പെടുത്തേണ്ടതായും വന്നു. നമ്മെ അഭിമുഖീകരിച്ചിരുന്ന പ്ര ത്യേകതരം ശത്രുവെയും കടമകളെയും നമുക്കു ഉചിതമായ മട്ടിൽ നേരി ടാൻ കഴിയുന്നതിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു ഇതു നാം ചെയ്തതു്. പക്ഷെ, പ്രത്യക്ഷത്തിലാകമാനം ഈ മാറ്റം ഒരു പിന്നോട്ടുള്ള കാൽവെപ്പായി രുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അനിവാര്യമായും വളരെ വിഷമം പിടിച്ചതു മായിരുന്നു. അത്തരമൊരു സമയത്തു സംഭവിക്കാൻ സാധ്യതയുള്ള പ്ര വണതകൾ, അതായതു് ജപ്പാനെ ഉള്ളതിൽ കുറവായി വിലയിരുത്തുക യും അതിനോടു അങ്ങേയറ്റം വിറളിപിടിച്ച ഭീതിപുലർത്തുകയും ചെ യ്യുന്ന പ്രവണതകൾ, കോമിന്താങ്ങുകാർക്കിടയിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ സംഭ വിക്കുകതന്നെ ചെയ്തു. പ്രധാനമായും ശത്രുവിനെ ഉള്ളതിൽ കുറവായി

അതു വിലയിരുത്തിയതു കാരണവും, കൂടാതെ ജപ്പാനോടുള്ള വിറള്ളി പിടിച്ചു അതിന്റെ ഭയം കാരണം കൂടിയും (ഫാൻഹു-ചുവിന്റെയും ലിയു-ചിയുടേയും ഉദാഹരണങ്ങൾ 23) അഭ്യന്തര യുദ്ധത്തിൽനിന്നു ദേശീയ യുദ്ധത്തിലേയ്ക്കു് കോമിന്താങ്ങ് മാറിയപ്പോൾ വളരെയേറെ അനാവശ്യമായ നഷ്ടങ്ങൾ അതിനു സംഭവിക്കുകയുണ്ടായി. അതേസമയത്തു് ഒട്ടേറെ അനായാസമായാണ് നാം ഈ മാററം ഫലത്തിൽ വരുത്തുകയുണ്ടായതു്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നഷ്ടങ്ങൾ പററുന്നതിനു പകരം വലിയ വിജയങ്ങൾ നാം നേടുകയും ചെയ്തു. കേന്ദ്ര കമ്മിററിയും ചില സൈനിക കാഡർമാരും തമ്മിൽ ഗുരുതരമായ വാഗ്വാദങ്ങൾ നടന്നിരുന്നുവെങ്കിൽക്കൂടിയും, തക്കസമയത്തു കേന്ദ്രക്കമ്മിററിയുടെ ശരിയായ മാർഗ്ഗദർശനം നമ്മുടെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം കാഡർമാരും അംഗീകരിക്കുകയും യഥാർത്ഥ പരിതഃസ്ഥിതിയെ വളരെ പാടവത്തോടുകൂടി വിലയിരുത്തുകയും ചെയ്തതാണ് ഇതിനു കാരണം. മൊത്തം ചെറുത്തുനിൽപ്പു യുദ്ധത്തിൽ പതറിച്ചു പാററാതെ ഉറച്ചുനില്ക്കുന്നതിന്നും, അതു വികസിപ്പിക്കുന്നതിന്നും, വിജയിക്കുന്നതിന്നും ആവശ്യമായ ഈ മാററത്തിന്റെ അങ്ങേയററം പ്രാധാന്യത്തേയും അതേസമയം ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഭാവിയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളവുമുള്ള ഈ മാററത്തിന്റെ അങ്ങേയററം പ്രാധാന്യത്തേയും പററി അടിയന്തിരമായും നമുക്കു മനസ്സിലാകണമെങ്കിൽ ചൈനയിലെ ദേശീയ വിമോചനസമരത്തിന്റെ ഭാഗധേയം നിർണ്ണയിക്കുന്നതിൽ ജാപ്പ് വിരുദ്ധ ഗറില്ലായുദ്ധമുറ വഹിച്ച ചരിത്രപരമായ പ്രാധാന്യത്തെപ്പററി നാം ചിന്തിച്ചാൽ മതി, അനിതരസാധാരണമായ അതിന്റെ വ്യാപ്തിയിലും നീണ്ടുകൊണ്ടു പോകുന്ന സ്വഭാവത്തിലും, ചൈനയുടെ ജാപ്പ്‌വിരുദ്ധഗറില്ലായുദ്ധം കിഴക്കൻ ഭൂഖണ്ഡത്തിൽ മാത്രമല്ല ഒരുപക്ഷെ മുഴുവൻ മാനവചരിത്രത്തിൽത്തന്നെയും മുൻവഴക്കമില്ലാത്തതാണ്.

മൂന്നാമത്തെ മാററം, അതായതു് ജപ്പാന്നെതിരായ ഗറില്ലായുദ്ധമുറയിൽനിന്നു് വ്യവസ്ഥാപിതയുദ്ധമുറയിലേക്കുള്ള മാററം, യുദ്ധത്തിന്റെ ഭാവിവികസനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. ഇതാകട്ടെ പുതിയ പരിതഃസ്ഥിതികൾക്കും പുതിയ വിഷമതകൾക്കും ഇട നൽകുമെന്നു് നമുക്കു് അനുമാനിക്കാം. ഇപ്പോൾ നാം അതു് ചർച്ചചെയ്യുന്നതില്ല.

V. ജപ്പാന്നെതിരായ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയുടെ തന്ത്രപരമായ പങ്കു്.

മൊത്തത്തിലെടുത്താൽ ജാപ്പ്‌വിരുദ്ധ യുദ്ധത്തിൽ വ്യവസ്ഥാപിതയുദ്ധമുറ പ്രാഥമികവും ഗറില്ലായുദ്ധമുറ അതിന്റെ പരിപൂരണവു (Supplementary) മാണ്. കാരണം യുദ്ധത്തിന്റെ അന്തിമഫലം വ്യവസ്ഥാപിതയുദ്ധമുറക്കു മാത്രമേ നിർണ്ണയിക്കാൻ കഴിയുകയുള്ളു. രാജ്യത്തെ മുഴുവനായെടുത്താൽ യുദ്ധത്തിന്റെ സമഗ്രമായ പ്രക്രിയയിലെ മൂന്നു തന്ത്രപരമായ ഘട്ടങ്ങളിൽ (പ്രതിരോധം, സ്തംഭനം, പ്രത്യാക്രമണം) ആദ്യത്തേതും അവസാനത്തേതും വ്യവസ്ഥാപിതയുദ്ധമുറ പ്രാഥമികവും ഗറില്ലായുദ്ധമുറ പരിപൂരണവുമായ ഘട്ടങ്ങളാണ്. ഇടക്കാല ഘട്ടത്തിലെ ഗറില്ലായുദ്ധമുറ പ്രാഥമികമാകുന്നതും വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറ പരിപൂരകമാകുന്നതുമാണ്. കാരണം, താൻ കയ്യടക്കിവെച്ച പ്രദേശങ്ങളെ ശത്രു പിടിച്ചുനില്ക്കുന്നതും അതേസമയം നാം പ്രത്യാക്രമണത്തിന്നായി തയ്യാറെടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പക്ഷെ അതഴിച്ചുവിടാൻ ഇനിയും ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നതുമാണ്. ഈ ഘട്ടം ഏററവും നീണ്ട ഒന്നായേക്കാമെങ്കിൽക്കൂടിയും മുഴുവൻ യുദ്ധത്തിലേയും മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളിൽ ഒന്നുമാത്രമായിരിക്കുന്നതാണതു്. അതുകൊണ്ടു് യുദ്ധത്തെ മുഴുവനായി നാം എടുക്കുകയാണെങ്കിൽ, വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറ പ്രാഥമികവും ഗറില്ലായുദ്ധമുറ പരിപൂരകവുമാണ്. നാം ഇതു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിലും, വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറയാണ് യുദ്ധത്തിന്റെ അന്തിമഫലം തീരുമാനിക്കുക എന്ന വസ്തുത നാം അംഗീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരു സ്ഥിരം സേന കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിലും വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറ പഠിക്കുന്നതിലും സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിലും നാം ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നില്ലെങ്കിലും നമുക്കു് ജപ്പാനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെ വരുന്നതാണ്, ഇതു് കാര്യത്തിന്റെ ഒരു വശമാണ്.

അതേ സമയംതന്നെ, യുദ്ധത്തിലുടനീളം ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറക്കു് അതിന്റേതായ പ്രധാന തന്ത്രപരമായ സ്ഥാനമുണ്ടു്. ഗറില്ലായുദ്ധമുറ കൂടാതെയും, ഗറില്ലാ ഘടകങ്ങളും, ഗറില്ലാ സേനകളും കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നതിലും ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറ പഠിക്കുന്നതിലും സംവിധാനം ചെയ്യുന്നതിലും ആവശ്യമായ ശ്രദ്ധചെലുത്താതെയും ഇരിക്കയാണെങ്കിൽ, നമുക്കു് മേൽ പറഞ്ഞതുപോലെത്തന്നെ ജപ്പാനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ കഴിയാതെ വരുന്നതാണ്. ഇതിന്നു കാരണം:- ചൈനയുടെ ഒരുഭാഗവും ശത്രുവിന്റെ പിന്നണി പ്രദേശങ്ങളായി മാററപ്പെടുമെന്നതുകൊണ്ടു്, ഏററവും വ്യാപകവും ഇടതടവില്ലാത്തതുമായ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയുടെ അഭാവത്തിൽ പി

ന്നിൽ നിന്നുള്ള ആക്രമണങ്ങളെക്കുറിച്ച് യാതൊരു ഭയവും കൂടാതെ, ശത്രു സുസ്ഥിരമായി നിലയുറപ്പിക്കുന്നതും, മുന്നണിയിൽ പ്രധാനപ്പെട്ട നമ്മുടെ പ്രധാന സേനകളുടെ മേൽ കനത്ത നഷ്ടങ്ങൾ അടിച്ചേൽപ്പിക്കു ന്നതും കൂടുതൽ കൂടുതൽ ഉഗ്രമായ പ്രത്യാക്രമണങ്ങൾ അഴിച്ചു വിടുന്നതു മാണ്; അങ്ങിനെ ഒരു സ്തംഭനാവസ്ഥ സൃഷ്ടിക്കാൻ നമുക്ക് വിനയമായി ത്തീരുന്നതും ചെറുതല്ല. യുദ്ധത്തിന്റെ തുടർച്ചയ്ക്കുന്നവും അപകടത്തി ലായേക്കാവുന്നതുമാണ്. അതേ സമയം കാര്യങ്ങൾ മുൻകൂട്ടമല്ല സംഭ വിക്കുന്നതെങ്കിൽ കൂടിയും, മറ്റ അനുകൂലമല്ലാത്ത പരിതഃസ്ഥിതികൾ, ഉദാഹരണത്തിന്ന നമ്മുടെ പ്രത്യാക്രമണത്തിന്ന വേണ്ടിയുള്ള ശക്തിയുടെ അപര്യാപ്തമായ കെട്ടിപ്പടുക്കൽ, പ്രത്യാക്രമണകാലത്ത് അതിന്ന പിന്തുണ നൽകുന്ന ചില്ലറ സൈനിക നടപടികളുടെ അഭാവം, തന്റെ നഷ്ട ങ്ങളെ ശത്രുവിന്ന നികത്താൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമെന്ന സാദ്ധ്യത എന്നിവ, ഉടലെടുക്കുകയാണെ ഉത്ഭവിക്കുന്നതാണ്. ഇത്തരം പരിതഃസ്ഥിതികൾ ഉടലെടുക്കുകയാണെ ങ്കിലും, വ്യാപകവും ഇടതടവില്ലാത്തതുമായ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയുടെ സമ യോചിതമായ വികാസംകൊണ്ട് അവയെ അതിജീവിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ജപ്പാനെ പരാജയപ്പെടുത്താൻ അതുപോലെത്തന്നെ അസാദ്ധ്യമായി രിക്കുന്നതാണ്. അക്കാരണത്താൽ, മൊത്തം യുദ്ധത്തിൽ ഗറില്ലാ യുദ്ധ മുറ ഒരു പരിപൂരകസ്ഥാനമാണ് വഹിക്കുന്നതെങ്കിലും, തന്ത്രത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ അങ്ങേയറ്റം പ്രാധാന്യമുള്ള ഒരു സ്ഥാനം അതിനാണെന്ന തിൽ സംശയമില്ല. ജപ്പാനെതിരായ ചെറുത്തുനില്പ്, യുദ്ധം നടത്തുന്ന തിൽ, ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയെ അവഗണിക്കുകയെന്നത് നിസ്സംശയമായും ഒരു ഗുരുതരമായ തെറ്റാണ്. ഇത് കാര്യത്തിന്റെ മറ്റൊരു വശമാണ്.

നിങ്ങൾക്ക് ഒരു വലിയ രാജ്യം ഉണ്ടെന്നു വയ്ക്കുക. എങ്കിൽ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറ സാദ്ധ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ പണ്ട് കാലങ്ങളിലും ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറ ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയാൽ നയിക്ക പ്പെടുമ്പോൾ മാത്രമേ, ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയിൽ അടിച്ചുയർത്തപ്പെടാൻ കഴിയുകയുള്ളൂ. ഇതായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ കാലങ്ങളിൽ പൊതുവിൽ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറ പരാജയപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണവും, ആധുനിക കാലങ്ങളിൽ മാത്ര മവും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടികൾ ഉടലെടുത്ത വലിയ രാജ്യങ്ങളിൽ സോവിയറ്റ് യൂനി യനിലും ഉദാഹരണത്തിന്ന ആഭ്യന്തര യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ സോവിയറ്റ് യൂനി യനിലും ഇന്നത്തെ ചൈനയിലും അതിന്ന വിജയം വരിക്കാൻ കഴിയു ന്നതിന്റെ കാരണവും. ഇന്നത്തെ പരിതഃസ്ഥിതികളും യുദ്ധത്തോട് ബന്ധപ്പെട്ട പൊതു സാഹചര്യവും പരിഗണിച്ചാൽ, ജാപ്പ് വിരുദ്ധ യുദ്ധത്തിൽ കോമിന്താങ്ങും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും തമ്മിലുള്ള അധ

വിഭജനം—അതിലാണെങ്കിൽ ആദ്യത്തേത് മുന്നണി രംഗങ്ങളിൽ വ്യവ സ്ഥാപിത യുദ്ധമുറയിൽ ഏർപ്പെടുകയും രണ്ടാമത്തേത് ശത്രുനിരക ൾക്ക് പിന്നിൽ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയിലേർപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു—ആവശ്യ മായതും ഉചിതമായതുമാണ്. മാത്രമല്ല പരസ്പര ആവശ്യത്തിന്റെയും പരസ്പരം കൂട്ടിച്ചേർത്തിണക്കലിന്റെയും പരസ്പരസഹായത്തിന്റെയും ഒരു കാര്യവുമാണ്.

ആഭ്യന്തര അഭ്യന്തരയുദ്ധത്തിന്റെ അവസാന കാലത്തെ വ്യവ സ്ഥാപിത യുദ്ധമുറയിൽനിന്ന് ചെറുതല്ല. യുദ്ധത്തിന്റെ ആദ്യകാ ലത്തെ ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയിലേക്ക് നമ്മുടെ പാർട്ടിക്ക് അതിന്റെ സൈ നിക തന്ത്രം മാറേണ്ടിവന്നത് എത്രമാത്രം പ്രാധാന്യമേറിയതും ആവശ്യ മായതുമായിരുന്നു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നതാണല്ലോ. ഈ മാറ്റത്തിന്റെ അനുകൂല ഫലങ്ങൾ താഴെ പറയുന്ന പതിനെട്ട് കാര്യ ങ്ങളിൽ സംക്ഷേപിക്കാവുന്നതാണ്.

1. ശത്രുസേനകൾ കൈയടക്കിവെച്ച പ്രദേശങ്ങളുടെ ചുരുങ്ങിവരൽ.

2. നമ്മുടെ സ്വന്തം സേനകളുടെ താവളപ്രദേശങ്ങളുടെ വികസനം.

3. ശത്രുവെ നിന്നേടത്തു കെട്ടിനിർത്താൻ കഴിയുമാറ് പ്രതി രോധത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ യഥാർത്ഥ യുദ്ധരംഗത്തുള്ള സൈനികപ്രവർത്ത നങ്ങളുമായുള്ള കൂട്ടി ചേർത്തിണക്കൽ.

4. യഥാർത്ഥ യുദ്ധരംഗത്ത് സൈനികരുടെ പരിശീലനവും പുനസ്സംഘടനയും സുഗമമാക്കുമാറ്, സ്തംഭനത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ ശത്രു നിരകളുടെ പിന്നിലെ നമ്മുടെ താവള പ്രദേശങ്ങളുടെ മേലുള്ള പിടി മുറുക്കം നിലനിർത്തിപ്പോരൽ.

5. പ്രത്യാക്രമണത്തിന്റെ ഘട്ടത്തിൽ, നഷ്ടപ്പെട്ട പ്രദേശങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കാനായി യഥാർത്ഥ യുദ്ധരംഗവുമായുള്ള കൂട്ടിചേർത്തിണക്കൽ.

6. നമ്മുടെ സേനകളുടെ ഏറ്റവും വേഗതയിലുള്ളതും ഏററ വും ഫലപ്രദവുമായ വികസനം.

7. ഓരോ ഗ്രാമത്തിലും ഓരോ പാർട്ടി ബ്രാഞ്ച് സംഘടി പ്പിക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമാറ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ ഏററവും വിപുലമായ വികസനം.

Scanned with CamScanner

8. ശത്രുവിന്റെ ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളിലെ ജനങ്ങളെയൊഴിച്ചാൽ അവന്റെ സൈനികനിരകൾക്ക് പിന്നിലുള്ള എല്ലാവരേയും സംഘടിപ്പിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കുമാറ് ബഹുജനപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വിശാലമായ വികസനം.

9. ജപ്പ് വിരുദ്ധ ജനാധിപത്യ രാഷ്ട്രീയാധികാരത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങളുടെ ഏറ്റവും വ്യാപകമായ സ്ഥാപനം.

10 ജപ്പ് വിരുദ്ധ സാംസ്കാരിക വിദ്യാഭ്യാസ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഏറ്റവും വിപുലമായ വികസനം.

11. ജനകീയ ജീവിത മാർഗ്ഗത്തിന്റെ ഏറ്റവും വ്യാപകമായ ഉന്നമനം.

12. ശത്രു സേനകളുടെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ ശിഥിലീകരണം.

13. ജനകീയ വികാരത്തിന്മേലുള്ള ഏറ്റവും വ്യാപകവും ഏറ്റവും ഈടുററതുമായ പ്രത്യാഘാതവും രാജ്യത്താകമാനമുള്ള മനോവീര്യത്തിന്റെ ഉത്തേജനവും.

14. സൗഹൃദ സേനകളിലും പാർട്ടികളിലും പുരോഗതി നേടാനായുള്ള ഏറ്റവും വിപുലമായ പ്രേരണ ചെലുത്തൽ.

15. നമ്മുടെ നഷ്ടങ്ങൾ ചുരുക്കാനും കൂടുതൽ വിജയങ്ങൾ നേടാനും കഴിയുമാറ് ശത്രു ശക്തവാനായിരിക്കുന്നതും നാം ക്ഷീണാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്നതുമായ സാഹചര്യത്തിനൊത്ത പ്രവർത്തനം.

16. ശത്രുവിന്ന് കൂടുതൽ നഷ്ടങ്ങൾ സംഭവിക്കാനും വിജയങ്ങൾ കുറയ്ക്കാനും ഇടവരുത്തുമാറ് ചൈന വലുതാണെന്നും ജപ്പാൻ ചെ… താണെന്നുമുള്ള വസ്തുതയ്ക്കനുയോജ്യമായ പ്രവർത്തനം.

17. നേതൃത്വത്തിന്ന് വേണ്ടി കാഡർമാരുടെ വമ്പിച്ച സമ്പ… ത്തിന്റെ ഏറ്റവും ധൃതഗതിയിലുള്ളതും ഏറ്റവും ഫലപ്രദവുമായ പരിശീലനം.

18. ഭക്ഷ്യപ്രശ്നത്തിന്റെ ഏറ്റവും ഫലപ്രദമായ പരിഹാരം.

കൂടാതെ സമരത്തിന്റെ നീണ്ടകാലയളവിൽ, ഗറില്ലാ ഘട്ട… ങ്ങളും ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയും നിന്നേടത്തുതന്നെ നില്ക്കയില്ലെന്നും, ഉയ… ന്നൊരു ഘട്ടത്തിലേക്ക് അവ വികസിക്കുകയും ക്രമേണ സ്ഥിരം ഘട്ട… ങ്ങളായും വ്യവസ്ഥാപിത യുദ്ധമുറയായും അവ രൂപാന്തരപ്പെടുകയു… ചെയ്യുമെന്നതും സംശയാതീതമാണ്. ഗറില്ലാ യുദ്ധമുറയിൽക്കൂടി നമ്മ… ശക്തി നാം കെട്ടിപ്പടുക്കേണ്ടതും ജപ്പാനിസ് സാമ്രാജ്യത്വത്തെ ചത…

ന്നതിനുള്ള ഒരു നിർണ്ണായക ഘടകമായി നാം സ്വയം മാറേണ്ടതുമാണ്

VI. സൈനിക കാര്യങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽ അതീവ ശ്രദ്ധചെലുത്തുക.

ശത്രുതയിൽ വർത്തിക്കുന്ന രണ്ടുസേനകൾ തമ്മിലുള്ള എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും അവയുടെ പരിഹാരത്തിനുവേണ്ടി യുദ്ധത്തിന്മേലാണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. ചൈനയുടെ നിലനില്പ് അല്ലെങ്കിൽ വിനാശം തന്നെയും ഇന്നത്തെ യുദ്ധത്തിലെ അതിന്റെ വിജയത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ പരാജയത്തിൽ ആണ് ആശ്രയിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സൈനിക സിദ്ധാന്തത്തിലുള്ള നമ്മുടെ പഠനവും തന്ത്രത്തിലും അടവുകളിലും സൈനിക രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിലും ഉള്ള നമ്മുടെ പഠനവും ഒരു നിമിഷംപോലും വൈകാൻ പാടുള്ളതല്ല. അടവുകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള നമ്മുടെ പഠനം ഇപ്പോഴും അപര്യാപ്തമാണെങ്കിൽപോലും സൈനിക പ്രവർത്തനത്തിലേർപ്പെട്ട നമ്മുടെ സഖാക്കൾ കഴിഞ്ഞ പത്തുകൊല്ലങ്ങളിൽ വളരെയേറെ നേട്ടങ്ങൾ നേടുകയും ചൈനയിലെ സാഹചര്യങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുതിയ പുതിയ പലതും രംഗത്തു കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. പൊതുവായ ഒരു വിലയിരുത്തൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നതാണ് ഇവിടെയുള്ള ന്യൂനത. പക്ഷെ ഇതുവരെ, തന്ത്രത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങളേയും യുദ്ധത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തേയും പററിയുള്ള പഠനം വളരെ കുറച്ചു പേർ മാത്രമേ ഏറ്റെടുത്തിട്ടുള്ളൂ. നമ്മുടെ രാഷ്ട്രീയ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ ഒന്നാംകിട ഫലങ്ങൾ നേടിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. ഇതാകട്ടെ അനുഭവ സമ്പന്നതയിലും അതിന്റെ പുതുമയേറിയ സമ്പ്രദായങ്ങളുടെ, എണ്ണത്തിലും സവിശേഷതയിലും, സോവിയററ് യൂനിയന്റേതിന്നു മാത്രം തൊട്ടു പിന്നിലായാണ് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത്. ഇവിടെത്തന്നെയും വേണ്ടത്ര ഉപഗ്രഥനവും ക്രമീകരണവും ഇല്ലാത്തതാണ് ന്യൂനത. സൈനിക വിജ്ഞാനത്തെപ്പററി ബഹുജനങ്ങൾക്കിടയിലെ പ്രചാരണം പാർട്ടിയുടേയും മുഴുവൻ രാജ്യത്തിന്റെയും ഒരടിയന്തിര കടമയാണ്. ഈ എല്ലാകാര്യങ്ങളിലും സർവ്വോപരി യുദ്ധത്തിന്റേയും തന്ത്രത്തിന്റെയും സിദ്ധാന്തത്തിൽ, നാം ഇപ്പോൾ വമ്പിച്ച ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയേതീരൂ. സൈനിക സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ പഠനത്തിൽ നാം താല്പര്യമുളവാക്കിവിടേണ്ടതും സൈനിക കാര്യങ്ങളുടെ പഠനത്തിൽ മുഴുവൻ മെമ്പർമാരുടേയും ശ്രദ്ധ തിരിച്ചു വിടേണ്ടതും അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു.

Scanned with CamScanner

കുറിപ്പുകൾ

1. വി ഐ. ലെനിന്റെ “യുദ്ധവും സോഷ്യൽ–ഡമോക്രസിയും” (കലക്റ്റഡ് വർക്സ്, ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ്, പ്രോഗ്രസ്സ് പബ്ലിഷേർസ്, മോസ്കോ 1964 വാല്യം XXI, പേജ് 27–34) “വിദേശത്തുള്ള ആർ. എസ്സ്. ഡി. എൽ. പി (റഷ്യൻ സോഷ്യൽ ഡമോക്രാറ്റിക് ലേബർ പാർട്ടി) ഗ്രൂപ്പുകളുടെ സമ്മേളനം” (അതേ വാല്യം പേജ് 158–64). “സാമ്രാജ്യത്വ യുദ്ധത്തിൽ തന്റെ സ്വന്തം ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ പരാജയം” (അതേവാല്യം പേജ് 275–80) “റഷ്യയുടെ പരാജയവും വിപ്ലവപരമായ പ്രതിസന്ധിയും” (അതേവാല്യം പേജ് 378–'82) നോക്കുക. 1914–15 വർഷങ്ങളിൽ എഴുതിയ ഈ ലേഖനങ്ങൾ പ്രത്യേകമായി കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത് അക്കാലത്തെ സാമ്രാജ്യത്വ യുദ്ധത്തെയായിരുന്നു. കൂടാതെ “സോവിയററ് യൂനിയന്റെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടി (ബോൾഷെവിക്ക്സ്) യുടെ ചരിത്രം, ഹ്രസ്വചാന” വും നോക്കുക. ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ്. എഫ്. എൽ. പി. എച്ച്. മോസ്കോ. 1951 പേജ്. 258–67.

2. ബ്രിട്ടീഷ് സാമ്രാജ്യത്വവുമായി കൂട്ടുചേർന്നുകൊണ്ടു കാൻടണിൽ പ്രതിവിപ്ലവ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടിരുന്ന കോംപ്രഡോറകളുടേയും ഭൂപ്രഭുക്കളുടേയും ഒരു സായുധ സേനയായിരുന്ന “കച്ചവടക്കാരുടെ പടയണി” 1924ൽ ഡാക്ടർ സൺയാത്–സെൻ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുമായും, വിപ്ലവകാരികളായ തൊഴിലാളികളും കർഷകരുമായും ഒത്തുചേർന്നുകൊണ്ട് ഈ “കച്ചവടക്കാരുടെ പടയണി”യെ പരാജയപ്പെടുത്തി. കുവാമിന്താങ്ങും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയും തമ്മിലുള്ള സഹകരണത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഒരു വിപ്ലവപരമായ സേന 1925ന്റെ ആരംഭത്തിൽ കാൻടണിൽ നിന്നു പുറപ്പെടുകയും കിഴക്കൻ സൈനിക നടപടിയിൽ പങ്കെടുക്കുകയും കർഷകരുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി യുദ്ധപ്രഭുവായ ചെൻ ചൃങ്ങ്–മിങ്ങിന്റെ പടകളെ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിൽപിന്നെ ഈ സേന കാന്റണിലേക്ക് മടങ്ങുകയും അവിടെ നിലയുറപ്പിച്ചിരുന്ന യുന്നാനിലെയും ക്വാങ്സിയിലെയും യുദ്ധപ്രഭുക്കളെ മറിച്ചിടുകയും ചെയ്തു. ആ ശരത്കാലത്ത് അതു രണ്ടാം കിഴക്കൻ സൈനിക നടപടിയിൽ ഏർപ്പെടുകയും അവസാനമായി ചെൻ ചൃങ്ങ്–മിങ്ങിന്റെ സേനകളെ തുടച്ചു മായ്ച്ചു കളയുകയും ചെയ്തു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലെയും–കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് യുവജന ലീഗിലെയും അംഗങ്ങൾ മുൻപന്തിയിൽ നിന്നുകൊണ്ട്

ധീരോദാത്തമായി പോരാടിയ ഈ സൈനിക നടപടികളുടെ ഫലമായി ക്വാങ്ടങ്ങ് പ്രവിശ്യയുടെ രാഷ്ട്രീയ ഏകീകരണം കൈ വരികയും വടക്കൻ സൈനിക നടപടിക്ക് വഴിതെളിയിക്കുകയും ചെയ്തു.

3. 1919 മെയ് 4ന്ന് ആരംഭിച്ച സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധവും ജന്മി–നാടുവാഴി (ഫ്യൂഡൽ) വിരുദ്ധവുമായ ഒരു വിപ്ലവ പ്രസ്ഥാനമായിരുന്നു മെയ് 4ന്റെ പ്രസ്ഥാനം. ആ വർഷത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പകുതിയിൽ ഒന്നാം ലോകമഹായുദ്ധത്തിലെ വിജയികൾ അതായത് ബ്രിട്ടൻ, ഫ്രാൻസ്, അമേരിക്കൻ ഐക്യനാടുകൾ, ജപ്പാൻ, ഇററലി ഇടങ്ങിയ സാമ്രാജ്യത്വരാജ്യങ്ങൾ കൊള്ളമുതൽ വിഭജിക്കാനായി പാരീസിൽ യോഗം ചേരുകയും, ചൈനയുടെ ഷാൻടങ്ങ് പ്രവിശ്യയിൽ മുമ്പ് കാലങ്ങളിൽ ജർമ്മനി അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന എല്ലാ ആനുകൂല്യങ്ങളും ജപ്പാൻ ഏറെറടുക്കേണ്ടതാണെന്ന് തീരുമാനിക്കുകയും ചെയ്തു. മെയ് 4ന്ന് ബഹുജന റാലികളും പ്രകടനങ്ങളും നടത്തിക്കൊണ്ടു ഈ ഗൂഢാലോചനയോടുള്ള ഉറച്ച എതിർപ്പ് ഒന്നാമതായി കാട്ടിയത് പീക്കിങ്ങിലെ വിദ്യാർത്ഥികളായിരുന്നു. ഈ എതിർപ്പിനെ അടിച്ചമർത്താനുള്ള ശ്രമത്തിൽ അന്നത്തെ വടക്കൻ യുദ്ധപ്രഭു ഗവർമ്മെണ്ട് മുപ്പതിലധികം വിദ്യാർത്ഥികളെ തടവിലാക്കി. ഇതിൽ പ്രതിഷേധിച്ച്, പീക്കിങ്ങിലെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഒരു പഠിപ്പു മുടക്കത്തിലേർപ്പെടുകയും രാജ്യത്തിന്റെ മററു ഭാഗങ്ങളിലെ വളരെയേറെ വിദ്യാർത്ഥികൾ ഇതിനോടനുഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ജൂൺ മൂന്നാം തിയ്യതി വടക്കൻയുദ്ധപ്രഭുഗവർമ്മെണ്ടു പീക്കിങ്ങിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെ കൂട്ടത്തോടെ തടങ്ങലിലാക്കാൻ തുടങ്ങുകയും രണ്ടു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഉദ്ദേശം ആയിരത്തോളം പേരെ ബന്ധനത്തിലാക്കുകയുംചെയ്തു. ഇതു രാജ്യത്താകമാനം കൂടുതൽ വമ്പിച്ച ഒരു അമർഷത്തിന്നിടയാക്കി. ജൂൺ 5–ാം തിയ്യതിതൊട്ട് ഷാങ്ഹായിലേയും മററനവധി നഗരങ്ങളിലേയും തൊഴിലാളികൾ പണിമുടക്കുകയും ഈ സ്ഥലങ്ങളിലെ വ്യാപാരികൾ തങ്ങളുടെ കടകൾ അടച്ചിടുകയുംചെയ്തു. അങ്ങിനെ ആദ്യത്തിൽ പ്രധാനമായും ബുദ്ധിജീവികളെമാത്രം ആകർഷിച്ചിരുന്ന ഒരു ദേശാഭിമാനപ്രസ്ഥാനം, തൊഴിലാളിവർഗ്ഗവും നഗരങ്ങളിലെ പെററി ബൂർഷ്വാസിയും, ബൂർഷ്വാസിയും പങ്കുചേർന്നുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ദേശവ്യാപകമായ ദേശാഭിമാനപ്രസ്ഥാനമായി അതിവേഗം വളർച്ച പ്രാപിച്ചു. മെയ് 4ന്നുമുമ്പെ ഫ്യൂഡലിസത്തിന്നെതിരായും ശാസ്ത്രത്തിന്റേയും ജനാധിപത്യത്തിന്റേയും അഭിവൃദ്ധിക്കു വേണ്ടിയുമുള്ള ഒരു പ്രസ്ഥാനമെന്നോണം ആരംഭിച്ച ആ പൊതു സാംസ്കാരിക പ്രസ്ഥാനം ഈ ദേശാഭിമാന പ്രസ്ഥാനത്തിന്റെ വളർച്ചയോ

Scanned with CamScanner

ടൊപ്പം ഒരു വിപുലമേറിയതും സശക്തവുമായ വിപ്ലവ സാംസ്കാരിക പ്രസ്ഥാനമായി വളരുകയുണ്ടായി. ഇതിന്റെ പ്രധാന പ്രവണതയാകട്ടെ, മാർക്സിസം-ലെനിനിസത്തിന്റെ പ്രചരണമായിരുന്നു.

4. ‘മെയ് 30ന്റെ പ്രസ്ഥാന’ത്തെപ്പററി അറിയാൻ, “ഒരൊററ തീപ്പൊരിക്ക് ഒരു വമ്പിച്ച കാട്ടുതീ ആരംഭിക്കാൻ കഴിയും” എന്ന കൃതിയിലെ മൂന്നാമത്തെ കുറിപ്പ് നോക്കുക. (1925 മെയ് 30ന് ഷാങ്ങ്ഹായിൽ ചൈനീസ് ജനതയെ ബ്രിട്ടീഷ് പോലീസ് കൂട്ടക്കൊല ചെയ്തതിന്നെതിരായി പ്രതിഷേധിച്ച രാജ്യവ്യാപകമായ സാമ്രാജ്യത്വ വിരുദ്ധ പ്രസ്ഥാനമായിരുന്ന മെയ് 30ന്റെ പ്രസ്ഥാനം.)

5. “ചൈനയിലെ വിപ്ലവത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷകൾ” എന്ന ജെ. വി. സ്റ്റാലിന്റെ കൃതി നോക്കുക. ‘സ്റ്റാലിൻ കൃതികൾ’, ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ്, എഫ്. എൽ. പി. എച്ച് മോസ്കോ 1954, വോള്യം 8, പേജ് 379.

6. 1894 ൽ സിങ്ങ് ചുങ്ങ് ഹുയ് (ചൈനയുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിന്ന വേണ്ടിയുള്ള സംഘം) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെട്ട ഒരു ചെറിയ വിപ്ലവ സംഘടന ഡോക്ടർ സൺയാററ്-സെൻ ഹൊനോലുലുവിൽ രൂപീകരിച്ചു. 1895 ലെ ചൈന-ജപ്പാൻ യുദ്ധത്തിൽ ചിങ്ങ് ഗവർമ്മെണ്ട് പരാജയപ്പെട്ടശേഷം അതിന്നെതിരായി ക്വാങ്ങ്ടങ്ങ് പ്രവിശ്യയിൽ, ആദ്യത്തിൽ 1895ൽ കാൻറണിലും, പിന്നീട് 1900ൽ ഹുയ്ചൗവിലും രണ്ട് സായുധ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പുകൾ ജനങ്ങൾക്കിടയിലെ രഹസ്യസംഘങ്ങളുടെ പിന്തുണയോടുകൂടി അദ്ദേഹം സംഘടിപ്പിച്ചു.

7. സിങ്ങ്ചുങ്ങ്ഹുയ് (മേൽകുറിപ്പ് നോക്കുക)യുടേയും, രണ്ട് മററു ഗ്രൂപ്പുകളുടേയും, അതായത് ഹ്വാസിങ്ങ് ഹുയ് (ചൈനയുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിന്നുവേണ്ടിയുള്ള മറെറാരു സംഘം)യുടേയും ക്വാങ്ങ്ഫുഹുയ് (വൈദേശിക നുകത്തെ തകർക്കാൻവേണ്ടിയുള്ള സംഘം) യുടേയും ലയനത്തിൽകൂടി ആയിരുന്ന തുങ്ങ്മെങ്ങ്ഹുയ് അഥവാ ചൈനീസ് വിപ്ലവലീഗ് (ബൂർഷ്വാസിയുടേയും പെററി ബൂർഷ്വാസിയുടേയും ചിങ്ങ്ഗവർമ്മെണ്ടിന്നെതിരായ ഭൂവുടമകളായ നാട്ടുപ്രമാണിമാരിലൊരുവിഭാഗത്തിന്റെയും ഒരു ഐക്യമുന്നണി സംഘടന) 1905ൽ രൂപീകരിച്ചതു്. “ടാർടാറ (മഞ്ചുകൾ)കളുടെ പുറന്തള്ളലിന്നും, ചൈനയുടെ വീണ്ടെടുക്കലിന്നും, ഒരു റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ സ്ഥാപനത്തിന്നും ഭൂവുടമസമീകരണത്തിന്നും” വേണ്ടി നിലകൊള്ളുന്ന ബൂർഷ്വാവിപ്ലവത്തിന്റെ ഒരു പരിപാടി അതു മുന്നോട്ടുവെച്ചു. ചൈനീസ് വിപ്ലവലീഗിന്റെ കാലത്തു്, രഹ

സ്യസംഘങ്ങളും ചിങ്ങ്ഗവർമ്മെണ്ടിന്റെ പുതിയ സേനയുടെ ഒരു ഭാഗവും ആയി സഖ്യത്തിലേർപ്പെട്ടുകൊണ്ട്, ചിങ്ങ് ഭരണയന്ത്രത്തിന്നെതിരായി കുറെയേറെ സായുധഉയർത്തെഴുന്നേല്പുകൾ ഡാക്ടർ സൺയാററ്-സെൻ തൊടുത്തുവിട്ടു. ഇതിൽ പ്രധാനമായവ 1906ൽ പിങ്ങ്സിയാങ്ങ് (ക്യാങ്ങ്സിപ്രവിശ്യ), ലിയുയാങ്ങ്, ലൈലിങ്ങ് (ഹുനാൻപ്രവിശ്യ) എന്നിവിടങ്ങളിലേതും 1907ലെ ഹ്വാങ്ങ്കാങ്ങ്, ചാമചോ, ചിങ്ങ്ചോ (ക്വാങ്ങ്ടങ്ങ് പ്രവിശ്യ) എന്നിവിടങ്ങളിലേതും ചെന്നാൻക്വാനി (ക്വാങ്ങ്സിപ്രവിശ്യ)ലേതും 1908ലെ ഹോകൗ (യുന്നാൻപ്രവിശ്യ)യിലേതും 1911ലെ കാൻടണിലേതുമായിരുന്നു. ഇതിൽ അവസാനത്തേതിനെതുടർന്ന് അതേ വർഷത്തിൽ വുച്ചാങ്ങ് ഉയർത്തെഴുന്നേല്പ് ഉണ്ടായി. ഇതാണെങ്കിൽ ചിങ്ങ്രാജവംശത്തിന്റെ മറിച്ചിടലിൽ കലാശിക്കുകയും ചെയ്തു.

8. 1912ൽ ചൈനീസ് വിപ്ലവലീഗ് കോമിന്താങ്ങ് എന്ന പേരിൽ പുന:സംഘടിപ്പിക്കപ്പെടുകയും യുവാൻഷി-കെയുടെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള വടക്കൻ യുദ്ധപ്രഭുസക്കാരുമായി ഒരൊത്തുതീർപ്പിലെത്തുകയും ചെയ്തു. 1911ലെ വിപ്ലവത്തിന്നിടയിൽ ക്യാങ്ങ്സി, ആൻഹ്വെയ്, ക്വാങ്ങ്ടങ്ങ് എന്നീ പ്രവിശ്യകളിൽ ഉയർന്നുവന്ന സേനകളെ അടിച്ചമർത്താനായി യുവാന്റെ പടകൾ 1913ൽ തെക്കോട്ടുനീങ്ങി. ഡാക്ടർ സൺയാററ്-സെൻ സായുധപ്രതിരോധം സംഘടിപ്പിച്ചു. പക്ഷെ അതു വളരെവേഗം ചതഞ്ഞുപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു്. 1914ൽ ഒത്തുതീർപ്പിന്റെതായ കോമിന്താങ്ങ് നയത്തിന്റെ തെററുകൾ മനസ്സിലാക്കിയതിന്റെ ഫലമായി, ജപ്പാനിലെ ടോക്കിയോവിൽ ഡാക്ടർ സൺചുങ്ങ്ഹ്വാ കെമിങ്ങ്ടാങ്ങ് (ചൈനീസ് വിപ്ലവപാർട്ടി) രൂപീകരിച്ചു. തന്റെ സംഘടനയെ അന്നത്തെ കോമിന്താങ്ങിൽനിന്നു വേർതിരിച്ചറിയാൻവേണ്ടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം ഇതു ചെയ്തതു്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈ പുതിയ പാർട്ടി യുവാൻഷി-കെയ്ക്കെതിരായ പെററിബൂർഷ്വാസിയിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റേയും ബൂർഷ്വാസിയിലെ ഒരു വിഭാഗത്തിന്റേയും രാഷ്ട്രീയപ്രതിനിധികളുടെ ഒരു സഖ്യമായിരുന്നു. ഈ സഖ്യത്തിൽകൂടി, ഡാക്ടർ സൺയാററ്-സെൻ 1914ൽ ഷാങ്ങ്ഹായിൽ ഒരു ചെറു ഉയർത്തെഴുന്നേല്പ് സംഘടിപ്പിച്ചു. 1915ൽ ചക്രവർത്തിയായി യുവാൻഷി-കെയ് സ്വയം പ്രഖ്യാപിച്ചതോടെ, സാൻ എൻഗോയും മററും അയാൾക്കെതിരായി നടപടികൾ എടുക്കാൻവേണ്ടി യുന്നാനിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ഡോക്ടർ സൺ ആകട്ടെ, യുവാൻഷി-കെയ്ക്കു എതിരായി സായുധഎതിർപ്പിന്നുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നതിലും അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിലും വളരെ സജീവവുമായിരുന്നു.

Scanned with CamScanner

9. 1917ൽ തന്റെ സ്വാധീനതയിലായിരുന്ന ഒരു നാവികപ്പ
ടയുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ട് ഡോക്ടർ സൺയാററ്–സെൻ ഷാ
ങ്ഹായിൽനിന്നു കാൻറണിലേക്കുപോയി. ക്വാങ്ടങ്ങ് ഒരു താവള
മാക്കി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും വടക്കൻ യുദ്ധപ്രഭുവായ ട്വാൻചി–ജ്രുവി
നോടിടഞ്ഞ തെക്കുപടിഞ്ഞാറൻ യുദ്ധപ്രഭുക്കളുമായി സഹകരിച്ചുകൊ
ണ്ടും ട്വാൻ–ചിജ്രുവിന്നെതിരായ ഒരു സൈനികസർക്കാർ അദ്ദേഹം
സ്ഥാപിച്ചു.

10. 1921ൽ ഡോക്ടർ സൺയാററ്–സെൻ ക്വാങ്ങ്സിപ്രവി
ശ്യയിലെ ക്വെയ്‌ലിനിൽനിന്നു ഒരു വടക്കൻ സൈനികനടപടി ആവി
ഷ്കരിച്ചു. വടക്കൻ യുദ്ധപ്രഭുക്കളുമായി രഹസ്യബന്ധത്തിലായിരുന്ന
തന്റെ കീഴുദ്യോഗസ്ഥൻ ചെൻചൂങ്ങ്–മിങ്ങിന്റെ കലാപം കാരണം
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ പദ്ധതി താറുമാറാകുകയാണുണ്ടായത്.

11. കാന്റണിന്നടുത്തുള്ള വാമ്പോവയിൽ നിലവിൽവന്ന വാ
മ്പോ സൈനികസർവ്വകലാശാല, ചൈനീസ് കമ്മ്യൂണിസ്റ്റുകാരുടേയും
സോവിയററ്യൂണിയന്റേയും സഹായത്തോടുകൂടി 1924ൽ ഡോക്ടർ
സൺയാററ്–സെന്നിനാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. അന്ന് അത്
കോമിന്താങ്ങിനാലും കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടിയാലും കൂട്ടായി നടത്തപ്പെട്ട
തായിരുന്നു. പലപ്പോഴായി ചൗഎൻ–ലായ്, യുൻ ടായ്–യിങ്ങ്, സി
യോ ചു–നു, സ്യൂനു, ഡ്യൂങ്ങ് തുടങ്ങിയ സഖാക്കൾ ഈ സർവ്വകലാശാല
യിൽ രാഷ്ട്രീയവും മററുമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്തിരുന്നു. വിപ്ലവപര
മായ സായുധസമരകാംക്ഷവേണ്ടി ഒരു വിപ്ലവസ്പിരിററോടുകൂടി ധാരാ
ളം കാഡർമാരെ അവർ പരിശീലിപ്പിച്ചിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്പാർട്ടിയി
ലും കമ്മ്യൂണിസ്ററ് യൂത്ത്ലീഗിലേയും ധാരാളം മെമ്പർമാർ ഈ
കാഡർമാരിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നിരിക്കിലും സർവ്വകലാശാലയുടെ
മേധാവി ചിയാങ്ങ്കൈയ്–ഷെക്ക് ആയിരുന്നു. തന്റെ സ്ഥാനം ഉപ
യോഗിച്ചുകൊണ്ടു കമ്മ്യൂണിസ്ററ്കാരെ അയാൾ ഒരു ഭാഗത്തേക്കു തി
ക്കി അകററുകയും തന്റെ സ്വന്തം സേവകരെ കെട്ടിപ്പടുക്കുകയും അവ
സാനത്തിൽ 1927 ഏപ്രിൽ 12ന്റെ പ്രതിവിപ്ലവപരമായ 'ക്കൂപ്പ്'
(ചെറുസംഘംവഴിയുള്ള അധികാരത്തട്ടിപ്പറി)ന്നുശേഷം ഈ സർവ്വകലാശാല
യെ ഒരു പ്രതിവിപ്ലവസംഘടനയായി മാററുകയും ചെയ്തു.

12. ടേൺയെൻ–കായ്, ഹൂനാനിലെ ഒരു നിവാസിയായിരുന്നു.
അയാളാകട്ടെ ചിങ്ങ് രാജവംശത്തിൻകീഴിലുള്ള ഏററവും ഉയർന്ന ഔ
ദ്യോഗിക പണ്ഡിതസംഘത്തിലെ അംഗമായ ഒരു 'ഹാൻലിൻ' ആയിരു
ന്നു. ആദ്യമായി ഒരു ഭരണഘടനാപരമായ രാജവാഴ്ചക്കുവേണ്ടി വാദി

ക്കുകയും പിന്നീട് 1911ലെ വിപ്ലവത്തിൽ പങ്കെടുക്കുകയും ചെയ്ത ഒരു
സ്വാർത്ഥിയായിരുന്നു അയാൾ. അയാളുടെ പിൻകാലങ്ങളിലെ കോമി
ന്താങ്ങുമായുള്ള യോജിപ്പ്, ഹൂനാൻ യുദ്ധപ്രഭുക്കളും വടക്കൻ യുദ്ധപ്രഭു
ക്കളും തമ്മിലുള്ള വൈരുദ്ധ്യത്തെയായിരുന്നു പ്രതിഫലിപ്പിച്ചത്.

13. റിപ്പബ്ലിക്കിന്റെ ആദ്യവർഷങ്ങളിൽ യുവാൻ ഷി–കെയുടെ
സംരക്ഷണത്തിൻ കീഴിൽ ലിയാങ്ങ്ചി–ചാവോവും മററും സംഘടി
പ്പിച്ചതായിരുന്നു പ്രോഗ്രസ്സീവ് (പുരോഗമന) പാർട്ടി.

14. ചിങ്ങ് രാജവംശത്തിന്റെ അവസാന കാലങ്ങളിൽ വട
ക്കൻ യുദ്ധപ്രഭുക്കളുടെ തലവനായിരുന്നു യുവാൻ ഷി–കെയ്. 1911 ലെ
വിപ്ലവത്താൽ ചിങ്ങ രാജവംശം മറിച്ചിടപ്പെട്ടതോടെ, റിപ്പബ്ലി
ക്കിന്റെ അദ്ധ്യക്ഷപദം അയാൾ പിടിച്ചു പററുകയും വൻകിട ഭൂപ്രഭു
വർഗ്ഗത്തേയും വൻകിട കോംപ്രദോർ വർഗ്ഗത്തേയും പ്രതിനിധീകരിച്ച
വടക്കൻ യുദ്ധപ്രഭുക്കളുടെ ആദ്യത്തെ സർക്കാർ അയാൾ സംഘടിപ്പി
ക്കുകയുംചെയ്തു. പ്രതിവിപ്ലവപരമായ സായുധ ശക്തിയിലും സാമ്രാ
ജ്യവാദികളുടെ പിന്തുണയിലും ആശ്രയിച്ച് വിപ്ലവത്തെ അനുനയിപ്പി
രുന്ന ബൂർഷ്വാസിയുടെ അനുരഞ്ജനസ്വഭാവത്തെ ഉപയോഗപ്പെടു
ത്തിയും ആയിരുന്നു അയാൾ ഇതു ചെയ്തത്. 1915ൽ അയാൾ ചക്ര
വർത്തിയാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ജപ്പാനീസ് സാമ്രാജ്യവാദികളുടെ
പിന്തുണനേടാൻവേണ്ടി, മുഴുവൻ ചൈനയേയും തങ്ങളുടെ ഒററക്കുള്ള
നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരാൻ ഉദ്ദേശിച്ച് ജപ്പാന്റെ 'ഇരുപത്തിഒന്നു
ആവശ്യങ്ങൾ' അംഗീകരിക്കുകയുംചെയ്തു. ആ കൊല്ലം ഡിസമ്പറിൽ
തന്നെ അയാളുടെ സിംഹാസനാരോഹണത്തിന്നെതിരായി യുന്നാൻ
പ്രവിശ്യയിൽ ഒരു കലാപമുണ്ടാകുകയും ദേശവ്യാപകമായ അനുക
മ്പയും പിന്തുണയും അതു തൽക്ഷണം നേടുകയുംചെയ്തു. 1916 ജൂണിൽ
യുവാൻഷി–കായ് പീക്കിങ്ങിൽ വെച്ചു മരിച്ചു.

15. ട്വാൻ ചി–ജൂയ്, യുവാൻഷി–കെയ്‌യുടെ ഒരു പഴയ
കീഴുദ്യോഗസ്ഥനും വടക്കൻ യുദ്ധപ്രഭുക്കളുടെ ആൻഹ്വെയ് ക്ലിക്കിന്റെ
തലവനുമായിരുന്നു. യുവാന്റെ മരണത്തിനുശേഷം ഒന്നിലധികം
പ്രാവശ്യം അയാൾ പീക്കിങ്ങ സർക്കാരിനെ തന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാ
ക്കിയിരുന്നു.

16. പ്രോഗ്രസ്സീവ് പാർട്ടിയുടെ ഒരു വിഭാഗവും കോമിന്താ
ങ്ങിന്റെ ഒരു വിഭാഗവും കൂടിചേർന്നു 1916ൽ അങ്ങേയററം വലതു
പക്ഷ സ്വഭാവമുള്ള ഒരു രാഷ്ട്രീയ ശാസ്ത്രഗ്രൂപ്പ് രൂപീകരിക്കുകയുണ്ടായി.
സർക്കാരുദ്യോഗങ്ങൾ ആർത്തിയോടെ തട്ടിയെടുക്കാൻവേണ്ടി ഒരിക്കൽ

Scanned with CamScanner

തെക്കൻയുദ്ധ പ്രഭുക്കളുമായും മററു ചിലപ്പോൾ വടക്കൻ യുദ്ധപ്രഭുക്കളുമായും അതു പോരാട്ടത്തിലേർപ്പെട്ടു. 1926–27,ലെ വടക്കൻ സൈനിക നടപടിയുടെ കാലത്തു് കുവാങ്ങ്ഹു, ചാങ്ങ്ചുൻ, യാങ്ങ്‌യുങ്ങ്–റായ് എന്നിവരെപ്പോലെയുള്ള അതിലെ ജാപ്പനനുകൂല അംഗങ്ങൾ ചിയാങ്ങ് കെയ്–ഷെക്കുമായി കൂട്ടുചേരാൻ തുടങ്ങുകയും, തങ്ങളുടെ പിന്തിരിപ്പൻ രാഷ്ട്രീയാധികാരം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു പ്രതിവിപ്ലവ ഭരണയന്ത്രത്തെ കെട്ടിപ്പടുക്കാൻ അയാളെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്തു.

17. യുവജന പാർട്ടി–അതിനെ; ചൈനീസ് യുവജന പാർട്ടി അല്ലെങ്കിൽ 'ഇററാററിസ്റ്റ്' പാർട്ടി എന്നും വിളിച്ചിരുന്നു–ഒരു കൈപ്പിടിയിൽ ഒതുങ്ങുന്ന നെറികെട്ട ഫാഷിസ്റ്റ് രാഷ്ട്രീയക്കാരാൽ രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്ററ് പാർട്ടിയേയും സോവിയററ് യൂണിയനേയും എതിർത്തുകൊണ്ടു പ്രതിവിപ്ലവ ഉപജീവന മാർഗ്ഗങ്ങൾ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അവർ ഉണ്ടാക്കുകയും അധികാരത്തിലുള്ള പിന്തിരിപ്പന്മാരുടെ വിവിധ ഗ്രൂപ്പുകളിൽനിന്നും സാമ്രാജ്യവാദികളിൽനിന്നും പണം പററുകയും ചെയ്തു.

18. വടക്കൻ സൈനിക നടപടിയുടെ കാലത്തു് ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാരനായ ജനറൽ യഹ് ടിങ്ങിനാൽ നയിക്കപ്പെട്ട ആ സ്വതന്ത്ര റജിമെൻറിനെ (സൈനികഘടകം) പററിയാണ് പ്രധാനമായും സഖാവ് മാവോ സെതുങ്ങ് ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു്. "ചിങ്ങ് കാങ്ങ് പർവ്വതങ്ങളിലെ സമരം" എന്ന കൃതിയിലെ 15–ാം കുറിപ്പുനോക്കുക. (1926ലെ വടക്കൻ സൈനികനട പടിയുടെ കാലത്തു് സഖാവ് യഹ് ടിങ്ങ് ഒരു സ്വതന്ത്ര റജിമെൻറിനെ നയിച്ചിരുന്നു. കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ്കാർ കാതലായിരുന്ന ആ റജിമെൻറ്; ഒരു തകർപ്പൻ ശക്തിയെന്നോണം പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിക്കുകയുണ്ടായി. വിപ്ലവ സേന–വുച്ചാങ്ങ് പിടിച്ചടക്കിയശേഷം 24–ാം വിഭാഗമായും പിന്നീടു് നാൻചാങ്ങ് കലാപത്തിനുശേഷം പതിനൊന്നാം സേനയായും അതു വിപുലീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.)

19. ചിയാങ്ങ് കെയ്–ഷെക്കിന്റേയും വാങ്ങ്ചിങ്ങ്–വെയ്യുടേയും പ്രതിവിപ്ലവത്തെ നേരിടാൻ വേണ്ടിയും 1924–27ലെ വിപ്ലവം തുടർന്നുകൊണ്ടു പോവാൻ വേണ്ടിയും കമ്മ്യൂണിസ്ററ് പാർട്ടിയാൽ നയിക്കപ്പെട്ട 1927 ആഗസ്റ്റ് 1ന്റെ പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച കലാപത്തിന്റെ രംഗമായിരുന്ന ക്യാങ്ങ്സി പ്രവിശ്യയുടെ തലസ്ഥാനമായ നാൻചാങ്ങ്. മുപ്പതിനായിരത്തിൽപരം സൈനികർ ഈ കലാപത്തിൽ പങ്കെടുത്തു. ഇതു നയിച്ചതു സഖാക്കൾ ചൗ എൻ–ലായ്യും

ചൂട്ടെയും ഹോലുങ്ങും യേടിങ്ങും ആയിരുന്നു. പ്ലാൻ അനുസരിച്ചു ഈ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പിന്റെ സേന ആഗസ്റ്റ് 5ന്നു് നാൻ ചാങ്ങിൽനിന്നും പിന്മാറി. പക്ഷെ ക്വാങ്ങ്ടങ്ങ് പ്രവിശ്യയിലെ ചോ ചൗവിന്നും സ്വാടോവിന്നുമടുത്തെത്തിയപ്പോൾ അവർക്കു് ഒരു പരാജയം സംഭവിച്ചു. സഖാക്കൾ ചൂട്ടേ, ചെൻയി, ലിൻപിയാവോ എന്നിവരുടെ നേതൃത്വത്തിൽ സൈനികരുടെ ഒരു ഭാഗം പോരാടിയും കൊണ്ടു് ചിങ്ങ്കാങ്ങ് പർവ്വതങ്ങളിലെത്തിച്ചേരുകയും സഖാവ് മാവൊ സെതുങ്ങിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള ഒന്നാമത്തെ തൊഴിലാളികളുടേയും കർഷകരുടേയും വിപ്ലവസേനയുടെ ഒന്നാം ഡിവിഷനുമായി ഒന്നിക്കുകയും ചെയ്തു.

20. സഖാവ് മാവൊ സെതുങ്ങിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പ്രസിദ്ധിയാർജ്ജിച്ച ശരത്കാല വിളവെടുപ്പുയർത്തെഴുന്നേല്പ് 1927 സെപ്റ്റംബറിലായിരുന്നു തൊടുത്തുവിട്ടതു്. ഹൂനാൻ–ക്യാങ്ങ്സി അതിർത്തിയിലെ സിയുഷ്വയ്; പിങ്ങ്സിയാങ്ങ്, പിങ്ങ്ക്യാങ്ങ്, ലൂയാങ്ങ് കൗണ്ടികളിലെ ജനകീയ സായുധ സേനകളായിരുന്നു ഇതു ചെയ്തതു്. ഇവരാണെങ്കിൽ ഒന്നാം തൊഴിലാളി-കർഷക വിപ്ലവ സേനയുടെ ഒന്നാം ഡിവിഷനായി സംഘടിക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ സേനയെ ചിങ്ങ്കാങ്ങ് പർവ്വതങ്ങളിലേക്കു സഖാവ് മാവൊ സെതുങ്ങ് നയിക്കുകയും അവിടെ ഒരു വിപ്ലവതാവള പ്രദേശം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു.

21. 1927ൽ ചിയാങ്ങ് കെയ്–ഷെക്കും വാങ്ങ് ചിങ്ങ്–വെയ്യും തുടരെത്തുടരെ വിപ്ലവത്തെ വഞ്ചിച്ചശേഷം വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിലായി പ്രതിവിപ്ലവ സേനകൾക്കെതിരെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ജനങ്ങൾ അഴിച്ചുവിട്ട തുടക്കത്തിലെ പ്രത്യാക്രമണങ്ങളായിരുന്നു ഇവ: 1927 ഡിസംബർ 11ന്നു കാൻടണിലെ തൊഴിലാളികളും വിപ്ലവകാരികളും വിപ്ലവകാരികളായ പട്ടാളക്കാരും ഒരു ഉയർത്തെഴുന്നേല്പ് സംഘടിപ്പിക്കാനായി ഒന്നിക്കുകയും ഒരു ജനകീയ രാഷ്ട്രീയാധികാരം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു: സാമ്രാജ്യത്വത്തിന്റെ പിന്തുണയുള്ള പ്രതിവിപ്ലവ ശക്തികൾക്കെതിരായി അവർ ഘോരമായി പൊരുതിയെങ്കിലും അവസാനത്തിൽ പരാജയമടയുകയാണുണ്ടായതു്. കാരണം ശത്രുവും അവരും തമ്മിലുള്ള ബലാബലത്തിൽ അത്രയേറെ അന്തരമുണ്ടായിരുന്നു. ക്വാങ്ങ് ടങ്ങ് പ്രവിശ്യയിലെ കിഴക്കൻ തീരപ്രദേശത്തെ ഹൈഫെങ്ങ്, ലൂഫെങ്ങ് എന്നിവിടങ്ങളിലെ കർഷകർ, കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് പാർട്ടിയിലെ ഒരംഗമായ സഖാവ് പെങ്ങ്പായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ 1923–'25 വർഷങ്ങളിൽ ശക്തിമത്തായ ഒരു വിപ്ലവ

Scanned with CamScanner

പ്രസ്ഥാനം ആരംഭിച്ചിരുന്നു. ചെൻ ചുങ്ങ്-മിങ്ങിന്റെ നേതൃത്വത്തിലുള്ള പ്രതിവിപ്ലവ ക്ലിക്കിന്നെതിരായി ദേശീയ വിപ്ലവസേന കാൻറണിൽ നിന്നാരംഭിച്ച രണ്ടു കിഴക്കൻ സൈനിക നടപടികളുടേയും വിജയത്തിന്ന് ഈ പ്രസ്ഥാനം വൻതോതിൽ സംഭാവന ചെയ്തു. ഈ കർഷകർ ചിയാങ്ങ് കെയ്-ഷെക്ക് 1927 ഏപ്രിൽ 12ന്ന് വിപ്ളവത്തെ വഞ്ചിച്ചശേഷം മൂന്നു കലാപങ്ങൾ (ഏപ്രിൽ, സപ്തംബർ, ഒക്ടോബർ മാസങ്ങളിൽ) സംഘടിപ്പിക്കുകയുണ്ടായി. മാത്രമല്ല, ഒരു വിപ്ലവ ഭരണാധികാരകേന്ദ്രം അവർ സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതാണെങ്കിൽ 1928 ഏപ്രിൽവരെ നിലനിന്നു പോരികയും ചെയ്തു. 1927 സപ്തംബറിൽ ഹുനാൻ പ്രവിശ്യയുടെ കിഴക്കൻ ഭാഗങ്ങളിൽ ഉയർത്തെഴുന്നേല്പിലേർപ്പെട്ട കർഷകർ ല്യൂയാങ്ങ്, പിങ്ങ്ക്യാങ്ങ്, ലൈലിങ്ങ്, ചുചൌ എന്നീ സ്ഥലങ്ങളടങ്ങുന്ന ഒരു പ്രദേശം പിടിച്ചടക്കി. മിക്കവാറും അതേകാലത്തു വടക്കുകിഴക്കൻ ഹുപെയ് പ്രവിശ്യയിലെ സ്യൂയോകാൻ, മച്ചെങ്ങ്, ഹ്വാൻഗാൻ എന്നീസ്ഥലങ്ങളിൽ പതിനായിരക്കണക്കിലുള്ള കർഷകർ ഒരു സായുധ കലാപം സംഘടിപ്പിക്കുകയും മുപ്പതിലധികം ദിവസങ്ങളോളം ഹ്വാൻഗാൻ എന്ന ചെറു നഗരം കൈയടക്കി വെക്കുകയും ചെയ്തു. തെക്കൻ ഹുനാനിലെ യിച്ച്യാങ്ങ്, ചെൻചൌ ലെയ്യാങ്ങ്, യുങ്ങ്സിങ്ങ്, സെഹ്സിങ്ങ്, എന്നീ കൗണ്ടികളിലെ കർഷകർ 1928 ജനവരിയിൽ സായുധരായി ഉണരുകയും ഒരു വിപ്ലവ ഭരണാധികാരകേന്ദ്രം സ്ഥാപിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതു മൂന്നു മാസങ്ങളോളം നിലനില്ക്കുകയുമുണ്ടായി.

22. "ചൈനയുടെ വിപ്ലവപരമായ യുദ്ധത്തിലെ തന്ത്രത്തിന്റെ പ്രശ്നങ്ങൾ" എന്ന സഖാവ് മാവൊ സെതുങ്ങിന്റെ കൃതി നോക്കുക.

23. ഷാൻടുങ്ങ് പ്രവിശ്യയിലെ ഒരു കോമിന്താങ്ങ് യുദ്ധ പ്രഭുവായിരുന്ന ഹാൻഫു-ചു. ഹുനാൻ പ്രവിശ്യയിൽ ച്യാങ്ങ് കെയ്-ഷെക്കിന്റെ സ്വന്തം പടകളെ നയിച്ചിരുന്ന മറ്റൊരു യുദ്ധ പ്രഭുവായ ലിയുചി ആയിരുന്നു ജപ്പാന്നെതിരായ ചെറുത്തുനില്പുയുദ്ധം പൊട്ടിപ്പുറപ്പെട്ടതിന്നുശേഷം ഹൊപെയിലെ പോട്ടിങ്ങ് പ്രദേശത്തിന്റെ പ്രതിരോധത്തിന്നു ഉത്തരവാദിയായിരുന്നതു്. ഇവർ രണ്ടുപേരും ജപ്പാൻ സേനയെ നേരിട്ടതോടെ ഒരൊററ വെടിയുണ്ടപോലും ഉതിർക്കാതെ ഓടിപ്പോവുകയാണുണ്ടായതു്.

അച്ചടിയിൽ:—

"ചിങ്ങ്കാങ്ങ് പർവ്വതങ്ങളുടെ മുകളിൽ നടന്ന സമരം"

(1928, നവമ്പർ 25)

[തിരഞ്ഞെടുത്ത സൈനികകൃതികൾ-രണ്ടാം ലേഖനം]

—ചെയർമാൻ മാവോ സേതുങ്ങ്

IN PRINT:—

"The Struggle on the Chinkang Mountains"

(November 25, 1928)

[SELECTED MILITARY WRITINGS-2nd Article]

CHAIRMAN MAO TSETUNG

Scanned with CamScanner